

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

RADIO MARYJA
KATOLICKI GŁOS W TWOIM DOMU

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

11-17 kwietnia 2024 r., nr 1303

Dzień Pamięci Osób Ratujących Litewskich Żydów w bibliotece w Małych Ligojniech

Bicie serca społeczności

W tym roku po raz drugi obchodziliśmy Dzień Pamięci Osób Ratujących Litewskich Żydów, który na liście dni pamiętnych został ustanowiony w 2022 roku. W tym dniu (15 marca) wspominamy bohaterów, którzy działali w czasie okupacji niemieckiej i nie bali się narażać życia swojego i swoich bliskich, decydując się na ratowanie Żydów od prawdziwej śmierci.

Data Dnia Pamięci Osób Ratujących Litewskich Żydów nie została wybrana przypadkowo – aby uczcić pamięć chyba najszlachetniejszego żydowskiego ratownika, bibliotekarki i publicystki Uniwersytetu Wileńskiego Ony Šimaitė, która 15 marca 1966 roku jako pierwsza Litwinka została uhonorowana honorowym tytułem Sprawiedliwych wśród Narodów Świata za ratowanie Żydów podczas Holokaustu.

Właśnie poświęcone temu wydarzeniu 16 marca w sali biblioteki filii Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego we wsi Małe Ligojnie odbyło się spotkanie „Bibliotekarka, pedagog, publicystka, najbardziej znana ratująca Żydów, sędzia świata – Ona Šimaitė”, poświęcone 130. rocznicy urodzin Ony Šimaitė i Dniu Pamięci Osób Ratujących Litewskich Żydów. Impreza wywarła niezatarte wrażenie na wszystkich obecnych. W tym

szczególnym dniu mamy okazję nie tylko przypomnieć sobie, ale także uhonorować tych, którzy ryzykowali życiem, aby ratować innych. Wśród tych odważnych ludzi jest Ona Šimaitė, bibliotekarka Uniwersytetu Wileńskiego, która swoimi czynami ucieleśniała prawdziwe człowieczeństwo. Ratownik Ona Šimaitė została pierwszą Litwinką uhonorowaną honorowym tytułem Sprawiedliwej wśród Narodów Świata.

Spotkanie wzbogacił wykład bibliotekarza Edwarda Mackiewicza na temat odwagi i wysiłków Ony Šimaitė na rzecz ratowania Żydów podczas okupacji hitlerowskiej, podkreślając znaczenie współpracy w dzisiejszym kontekście. O. Šimaitė jest jednym z wielu odważnych Litwinów, którzy dali nadzieję i światło jednemu z najciemniejszych okresów w historii. Po uratowaniu

Dokończenie na s. 20

Niebowski

PORZUCILI WSZYSTKO I POSZLI ZA NIM

*Ile trzeba rzeczy porzucić,
od ilu zajęć się oderwać,
odłożyć czytana książkę,
zostawić w domu wiernie psisko,
przerwać rozmowę z koleżanką –
gdy zegarek na Mszę woła,
trzeba porzucić dla niej wszystko*

Ks. Jan Twardowski

Święto Miłosierdzia Bożego w Domu Kultury Polskiej w Wilnie

Poezja, śpiew, gry i modlitwy

FOT. JAN LEWICKI

Piosenki religijne, wiersze, scenka, opowiadanie o obrazie „Jezu, ufam Tobie”, gry i modlitwy złożyły się na święto Miłosierdzia Bożego, które odbyło się w wigilię Niedzieli Miłosierdzia 6 kwietnia w Domu Kultury Polskiej w Wilnie.

Jego organizatorem była jedna z najstarszych organizacji polskich na Wileńszczyźnie – Katolickie Stowarzyszenie Polaków na Litwie. Rozpoczęła je prezesa KSPL Paulina Mielko. „Dziękujemy Panu Bogu, że pozwolił nam tu być razem, aby mówić o Bożym Miłosierdziu” – po-

wiedziata witając zgromadzonych Mielko. Święto rozpoczęło się na poetycką nutę. Poeta wileński Aleksander Śnieżko zaprezentował wiersze z tomiku „Szukałem Cię, Jezu”: „Droga przez krzyż”, „Niedzielny gość”, „Od rozdwoje-

Dokończenie na s. 20

Elvyra o trudnych doświadczeniach w opiece nad nieuleczalnie chorą córką (I)

Oaza miłosierdzia

Nie jest łatwo żyć ze świadomością, że w każdej chwili możesz stracić swój najcenniejszy skarb, swoje dziecko – Elvyra o trudnych doświadczeniach w opiece nad nieuleczalnie chorą córką.

– Los wystawił mnie na wiele trudnych prób – zaczyna swą opowieść pochodząca z Olity Elvyra. – Czasami nawet mam wrażenie, że całe moje życie to jedna wielka próba. Tę ostatnią przetrwała, jak twierdzi, tylko dzięki ludziom szlachetnego serca, którzy jej towarzyszyli i wspierali w najtrudniejszych chwilach jej życia.

– Urodziłam się we wsi Gierule (lit. Giruliai), w rejonie preńskim, w czterodzieciwej rodzinie – opowiada Elvyra. – Żyliśmy w bardzo ubogich warunkach. W małej chatce było

Dokończenie na s. 4

FOT. ARCHIWUM

Maksyma tygodnia:

„W naturze człowieka leży rozsądne myślenie i nielogiczne działanie...”

Anatole France

Weź udział w akcji sprzątnięcia zabytkowych cmentarzy!

W dniach od 8 kwietnia do 12 maja 2024 r. odbędzie się akcja sprzątnięcia zabytkowych cmentarzy: Na Rossie (Starej Rossy i Nowej Rossy) oraz Cmentarza Bernardyńskiego.

Celem corocznych wiosennych akcji organizowanych przez Społeczny Komitet Opieki nad Starą Rossą jest uporządkowanie tych ważnych dla polskiej społeczności miejsc pamięci.

Plan tegorocznego sprzątnięcia: Grabienie zeszlatorocznych liści (8 kwietnia – 12 maja). Należy zwracać się do administracji cmentarzy: Rity (+370 612 50820) albo Nijole (+370 612 15772). Worki i grabie zapewni administracja, należy zabrać własne rękawiczki.

Wycinka krzewów:
- Nowa Rossa: 20 kwietnia (od godz. 11.00) Nowa Rossa 27 kwietnia (od godz. 11.00). Spotkanie

na parkingu przy Nowej Rossie (ul. Sukilėliū)

- Cmentarz Bernardyński: 25 maja (od godz. 11.00). Spotkanie przy głównym wejściu na cmentarz (ul. Žvirgždyno 3)

Zgłoszenia w sprawie wycinki krzewów należy przysłać na adres mailowy rossa.wilno@gmail.com Mile są widziane sekatory, rękawice, duże worki na śmieci, piły ręczne i gazowe.

Udział w akcji to nie tylko okazja do uczczenia pamięci zmarłych, ale również do integracji polskiej społeczności na Litwie.

UWAGA! Organizatorzy zapewniają młodzieży szkolnej zaświadczenia o godzinach społecznych. Należy wskazać szkołę, imię i nazwisko ucznia, klasę, w której akcji uczeń brał udział, dzień oraz przesłać zdjęcie (dowód).

Dodatkowe informacje: e-mail: rossa.wilno@gmail.com

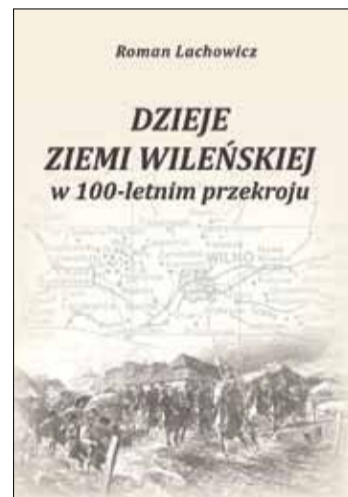

Pamięć o przeszłości powinna być żywa

Wydanie mojej książki „Dzieje Ziemi Wileńskiej w 100-letnim przekroju” jest tego dowodem. Czytelnik dowie się w niej o obiecującym dwudziestoleciu międzywojennym, tragizmie polskiej społeczności w okresie II wojny światowej, brutalnej kolektywizacji i utopijnych obietnicach komunistów o świetlanej przyszłości rozwoju w składzie Związku Sowieckiego. Nie pominąłem w niej wiele innych tematów, z którymi boryka się na co dzień polska społeczność Wileńszczyzny.

Lata mijają, starsi ludzie odchodzą, pamięć o przeszłości pozostaje we wspomnieniach, archiwach, rodzinnych fotografiach, w źródłach historycznych, ale tego nie zawsze

wystarczy, aby ją zachować dla przyszłych pokoleń. Niniejsza książ-

ka przypomni polskiej młodzieży, w tym i osobom w wieku dojrzałym,

dzieje te dobre i te złe, które miały miejsce na tych terenach w niedalekiej przeszłości, również wartości patriotyzmu, honoru, kultury i tradycji, za które starsze pokolenie przelewało krew.

Mam nadzieję, że niniejsza publikacja pomoże Polakom Wileńszczyzny zachować tę spuściznę duchową Narodu, która kształtowała się przez wieki na tej Ziemi i tę, która toczy się nadal na podwileńskiej ziemi w niepodległym kraju oraz w napiętej sytuacji międzynarodowej podczas agresji Rosji na Ukrainę. Pomoże lepiej zrozumieć obecną sytuację w Europie i na świecie.

Książka jest do nabycia w księgarni „Elephas” w DKP w Wilnie.

Roman Lachowicz

Aby pamiętać... – wycieczka edukacyjna uczniów z Gimnazjum im. Sz. Konarskiego

Kto nie pamięta historii, skazany jest na jej ponowne przeżycie

Możliwość zapoznania się ze strasznymi stronicami historii mieli uczniowie klasy IIA z Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie razem z paniami Alicją Rosowską i Li-lią Wierbiel w czasie wycieczki edukacyjnej do kompleksu pamięci Tuskulanum.

Młodzież odwiedziła Biały Dworek, czyli muzeum poświęcone histo-

rii tego miejsca i masowym grobom, które odnaleziono tam po odzyskaniu niepodległości. Pobyt w kaplicy-kolumbarium, gdzie na 8 „piętrach” w dwuszeregach są ustawione ponumerowane prostokątne metalowe urny, kryjące szczątki zamordowanych i odnalezionych w Parku Tuskułańskim osób, skłonił wszystkich do refleksji i zadumy nad ludzkim życiem, cierpieniem i śmiercią...

Pobyt w tym przygnębiającym miejscu uświadomił uczniom, czym były sowieckie realia i jak człowiek może zostać pozbawiony swojej godności i człowieczeństwa. Po tej „żywej” lekcji historii uczniowie zrozumieli, że o tamtych dramatycznych przeżyciach nie wolno zapomnieć, by historia nie zatoczyła koła i nigdy w przyszłości nie doszło do podobnych wydarzeń.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Spotkanie z delegacją parlamentu Czech

4 kwietnia w Samorządzie Rejonu Trockiego odbyło się spotkanie mera rejonu Andriusa Šatevičiausa z delegacją komitetu budżetu parlamentu Republiki Czeskiej. W spotkaniu uczestniczył ambasador Republiki Czeskiej na Litwie Aleš Opata. Podczas spotkania omówiono budżet Samorządu Rejonu Trockiego. Jak powiedział A. Šatevičius tegoroczny budżet jest zbalansowany, sięga 84 mln euro. W porównaniu z rokiem ubiegłym wzrósł o 7,2 proc. Mer zapoznał gości z projektem finansowania starostw planowanym w celu ulepszenia infrastruktury Trok i Landwarowa. Delegacja omówiła także możliwości nawiązania kontaktów z któryśmi miastem w Czechach.

Wystawa fotograficzna o Justinasie Marcinkevičiusie

W siedzibie Administracji Samorządu Rejonu Trockiego czynna jest wystawa fotograficzna „Prosty nieprosty Justinas Marcinkevičius”. Autorem zdjęć jest fotograficzka Ona Valauskienė, która utrwaliła na kliszy fotograficznej różne momenty z jego życia: spotkań z nim, uczestnictwo poety w różnych imprezach i świętach. Wystawa będzie czynna w samorządzie do 19 kwietnia, a w bibliotece trockiej do 4 maja.

Realizacja projektu o Landwarowie

W bibliotece publicznej w Landwarowie rozpoczęła się realizacja projektu „Landwarowskie (nie)opowiadania”. Celem projektu jest wydanie interaktywnej książki o historii Landwarowa, jego słynnych ludziach, zabytkach, jak też o dniu dzisiejszym miasta. Znajdą się w niej zapisane w ciągu dwóch dziesięcioleci opowiadania o historii Landwarowa, który według źródeł historycznych wzmiankowany jest już w XIV wieku, jego architekturze, pomnikach przyrody. Inicjatorem zbierania opowiadań u starszych osób była landwarowianka, nauczycielka języka litewskiego Renė Lučiūnienė, która przez dwa dziesięciolecia pracowała w gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza. Wiele opowiadań było zanotowanych w języku polskim, które uczniowie przetłumaczyli na język litewski. W interaktywnej książce zostaną zamieszczone kody, po skanowaniu których czytelnicy przez mobilne urządzenie zostaną skierowani na portal <https://trakubiblioteka.lt/lentvario-krastas>. W książce także będą zaprezentowane prace malarskie z pleneru „Landwarów inaczej”. Jednym z działań w realizacji projektu jest też zorganizowanie konkursu rysunkowego „Czytaj i ilustruj opowiadania o Landwarowie”. Będzie on trwał do 15 maja. Warunki konkursu są ogłoszone na stronie internetowej www.trakubiblioteka.lt. Projekt jest finansowany przez Litewską Radę Kultury.

Z okazji Światowego Dnia Kultury

15 kwietnia z okazji Światowego Dnia Kultury w Centrum Kultury w Landwarowie o godz. 15.00 odbędzie się taneczny podwieczorek dla seniorów. Oczekuje ich nauka tańców i rozmowy przy filiżance herbaty.

Także 15 kwietnia z okazji Dnia Kultury w Centrum Kultury i Sztuki w Trokach o godz. 12.00 rozpocznie się działalność projektu „OPera”. Z koncertem wystąpi solista Litewskiego Narodowego Teatru Opery i Baletu Liudas Mikalauskas, studentka katedry wokalne Litewskiej Akademii Muzyki i Teatru Virginija Bartušytė i trębacz jazzowy Valerijus Ramoška.

Jubileuszowy koncert w Kiauklach

13 kwietnia w ośrodku kultury w Kiauklach o godz. 14.00 odbędzie się koncert zespołu wokalnego par „Vilkesa” z okazji jego 20-letniej działalności artystycznej. Koncert oprócz nich uświetni męski zespół wokalny „Velžio vyrai” z rejonu poniewieskiego, zespół wokально-instrumentalny „Šilojas” z rej. wilkomierskiego, kapela wiejska z Anciu, zespół wokalny „Svaja” z Druž.

Pokaz filmu o Valdasie Adamkusie

18 kwietnia w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 18.00 odbędzie się pokaz nowego filmu dokumentalnego „Prezidentas” w reżyserii Giedrė Genevičiūtė. Film ten jest ideą autorów Daivy Žeimytė Bilienė i Arūnasa Valinskasa, którzy w 2019 r. zrobili wywiad z kończącym swą kadencję prezydentem Valdasem Adamkusem.

Jan Lewicki

1 kwietnia w Szkocji...

1 kwietnia jest dniem kłamstewek. Prima aprilis mówimy, jeżeli uda się nam kogokolwiek nabrać w tym dniu. Gdy 1 kwietnia w Szkocji weszła w życie nowa Ustawa o porządku publicznym i przestępstwach z nienawiści, która zakłada karę nawet 7 lat więzienia za nazwanie, dla przykładu, biologicznego mężczyzny mężczyzną, mimo że ten sam uznaje się za kobietę, też można było na początku uznać, że to tylko Prima aprilis. Niestety nie jest to jednak żaden żart...

Progresywna Szkocja weszła właśnie na kolejne stadium szaleństwa genderowej rewolucji. Jest to etap, gdy za negowanie genderowej „nauki” o mnogości płci ludzkich już nie tylko śmiaćka skazuje się na społeczny ostracyzm, wyklucza się, powszechnie się piętnuje, pozbawia szans na awans zawodowy i społeczny itp., tylko realnie karze się więzieniem. Za „wniecianie nienawiści” jako się rzekło, można zgodnie z nowych „szkockim prawem” (tak to nazwijmy) trafić za kratki na długie lata. Jak można ową „nienawiść wzniecić”? Ano, jest to elementarne, Watson, powiedziałby pewien słynny śledczy z Wysp z opowieści Arthura Conana Doyle. Wystarczy, że ktoś zmylonny własnym wzrokiem nazwie biologicznego mężczyznę wbrew jego woli mężczyzną i już jest sprawa. Sprawa karna motywowana „mową nienawiści”, za którą zgodnie z nowym „szkockim prawem” grozi wieloletnia odsiadka.

Po uchwaleniu nowego prawa władze wręcz zaczęły zachęcać obywateli, by donosili policji każdy przypadek jego łamania. Gdyby ktoś nienawistnie określił transpłciową osobę nie tak, jak ona sobie tego życzy, ma być surowo ukarany. I proszę sobie wyobrazić, donosy się posypały z chętną ręką „zycyliwych”, jak z roga obfitości. Skuteczność zachęt władz przerasta wręcz wszelkie oczekiwania. Jak podaje radio LBC w ciągu pierwszych dwóch dni obowiązywania nowej ustawy na komisariaty policji wpłynęło bagatela blisko 4 tysiące skarg i donosów. Teraz stróże porządku będą zmuszeni każdy donos zbadać i w razie konieczności zastosować wobec potencjalnego przestępcy „szkockie prawo” z 1 kwietnia. Przykładnie i surowo ukarać jakiegoś tam foba.

Słynna szkocka pisarka, autorka powieści o Harrym Potterze J. K. Rowling, feministka i tęczowa aktywistka skądinąd, w tym jednak przypadku powiedziała: „basta”. Nie ma zgody na to, by arbitralnie zabraniać nazywania mężczyzny mężczyzną i odwrotnie. Uważa, że jest to nonsens groźny przede wszystkim dla kobiet. Ma przy tym twarde argumenty na obronę swych racji. Tak się już stało w Szkocji właśnie, że wskutek obowiązywania prawa pozwalającego na dowolność w wyborze płci (w „nauce” gender tłumaczy się to istnieniem tzw. „płci kulturowej”) doszło do masowych przypadków gwałtów na kobietach właśnie. W ostatnich latach media alarmowały, że w szczególności w więzieniach maniacy seksualni zaczęli powszechnie uznawać się za kobiety, by tym samym przedostać się do towarzystwa kobiet biologicznych,

a więc do ich celi, do szatni, toalet, pod prysznic itd. Gdy media zaczęły opisywać przykłady kolejnych gwałtów, dopiero wybuchła afera. Nawet ówczesna premier szkockiego rządu, superprogresywna Nicoli Sturgeon musiała z tego powodu podać się do dymisji. Na jej miejsce wszedł jednak nie mniej progresywny Humsa Yousaf, Pakistańczyk cieszący się powszechną opinią najbardziej genderowego na świecie wśród tej nacji. I właśnie wtedy Rowling zaprotestowała. Odważnie stanęła po stronie kobiet, nazywając mężczyzn mężczyznami „nawet jak się malują i ubierają jak stare zużyte prostytutki”, jak to obrazowo nazwał publicysta Dariusz Matuszak. Warto w tym miejscu jeszcze dodać, że oprócz kobiet największymi ofiarami nowego „szkockiego prawa” są dzieci, których dorośli nieodwracalnie okaleczają, gdy tylko uda się im wmówić niepełnoletnim, że nie są „w swym ciebie”, dlatego muszą się poddać operacji zmiany płci.

Rowling mimo swej pisarskiej sławy i bogactwa po swych publicznych wypowiedziach natychmiast została poddana przez genderową jaczajkę, „nowoczesnych” polityków, media, etc niebawem na gononce. Została ogłoszona naczelną transfobką na Wyspach i wykluczona ze wszystkich możliwych gremiów dających prestiż i pieniądze. Z dnia na dzień z uwielbianej i kochanej pisarki stała się wśród rodaków niemalże osobą zapowietrzoną. Ale pisarka okazała się być „twardą sztuką”, jak by powiedział pan Wołodyjowski. Po uchwaleniu „szkockiego prawa” z 1 kwietnia zapowiedziała wręcz, że jeżeli ktoś w Szkocji zostanie wsadzony do więzienia za to, że mężczyznę nazwie mężczyzną, to ona zrobi to samo powtarzając trefną wypowiedź słowo w słowo. – I będę w swym domu czekać na policję, zapowiedziała buńczucznie. Policja jak na razie nie ma odwagi, by aresztować słynną pisarkę. Ponad to jest lekko w szoku po tym, gdy została zawalona donosami na transfobów i nie wie za bardzo, czy ma zajmować się poważnymi przestępstwami, czy tymi „wniecającymi nienawiścią”. Na jedno i drugie w żadnym razie nie wystarczy jej ani czasu, ani resursów. Żeby było dosadnie, w rewolucyjnej Szkocji sprawdzona się też zasada głosząca, że „rewolucja pożera swe dzieci”. W Edynburgu „pożarty” został premier kraju Humsa Yousaf, najbardziej tęczowy Pakistańczyk jakiego kiedykolwiek nosiła Ziemia, na którego na policję wpłynęło nie mniej donosów niż na Rowling. Tęczowego Hamse dla odmiany życiwi oskarżają o mowę nienawiści na tle rasowym, bo w szkockim parlamencie niepochlebnie wyrażał się o białych tubylcach.

Szkocja zatem szaleje. Jedna ideologiczna szajba goni tam inną szajbę. Ale w innych częściach Europy dochodzi stopniowo do otrzeźwienia z genderowego amoku. W niemieckiej Bawarii dla przykładu władze landowe wydały prawo (też 1 kwietnia), zabraniające w oficjalnej korespondencji w urzędach, szkołach, na uniwersytetach używać genderowych końcówek w pisowni wobec osób uważających się za niebinarne (cokolwiek to by oznaczało). „Język ma być jasny i

rozumiały”, uznały bawarskie władze landowe i zabroniły używania genderowej nowomowy w oficjalnym obrocie. Ba, uczniowie, nauczyciele, studenci nie będą już karani, jeżeli prywatnie odmówią używania genderowych tamańców językowych wobec różnych tam „aktywistów”. Po prostu zgodnie z nowym prawem wolno im. No straszna kontrewolucja, należy odnotować. Na dodatek jeszcze dość powszechnie przyjęta z aplauzem. Związek Niemieckich Nauczycieli piórem swego przewodniczącego Stefana Duella elegancko odnotował na przykład, że w wyrzuceniu genderowych tamańców z obiegu słownego ludzi kulturalnych „chodzi o pełne szacunku sformułowania, które są również wrażliwe na płęć, bez oznaczania ich jako takie”. Czyli że płęć ludzka jest i język Goethego to potwierdza poprzez odpowiednie końcówki. Nietrudno się domyślić, że niezadowolone z nowego „restrykcyjnego” prawa wobec osób transpłciowych wyraziły środowiska lgbt+ oraz ich polityczni sprzymierzeńcy. W tym bawarskim przypadku byli to politycy partii „Zielonych”, którzy, uwaga, proszę mocno trzymać się foteła, nazwali decyzję władz landowych „wojną kulturową”. Czyli jak u Orwella: „wojna jest pokój, wolność jest niewola, ignorancja to siła”. Nazwanie mężczyzny mężczyzną, a kobietę kobietą według genderystów – to jest „wojna kulturowa”. Szajba do sześcianu w pomyleciach pomyleńców. Wszelcy pomyleńcy w Wielkiej Brytanii też – nawiasem mówiąc - z powodu decyzji tamtejszego premiera Rishi Sunaka nie będą mieli łatwo. Szef angielskiego rządu (narodowości hinduskiej) zażądał bowiem od dyrektorów szkół całkowitego zabronienia propagandy transpłciowej wśród dzieci. „Dziecko z zasady nie może zmienić płci”, stanowczo orzekł Sunak, wprawiając w osłupienie i wywołując wściekłość wśród genderystów.

Na Litwie tymczasem obecnej władzy konserwatywno-liberalnej znacznie bliżej jest do Szkocji niż Bawarii czy Anglii. Ostatnio chociażby z inicjatywy rządzących Sąd Konstytucyjny zbadał i orzekł, że „płęć kulturowa” jest u nas ponoć wartością konstytucyjną. Sędziowie owszem nie powiedzieli o tym wprost, ale z ich orzeczenia o zgodności z litewską Konstytucją Konwencji Stambulskiej to wynika. Konwencja wprowadza bowiem do obrotu prawnego na Litwie kategorię „płci kulturowej” i sędziowie uważają to za zgodne z Konstytucją, choć jako żywo jest niezgodne (litewska Ustawa Zasadnicza w temacie płci mówi jedynie o kobiecie i mężczyźnie i nic więcej). Dodajmy, że jakiś czas temu ministerstwo sprawiedliwości z pominięciem parlamentu wydało arbitralnie zgodę na zmianę płci na Litwie w oparciu jedynie o opinię psychiatry. Wystarczy takiej opinii i Gintaras stanie się zgodnie z prawem Gedre. Teraz tylko czekać uchwalenia „szkockiego prawa” na Litwie i dogonimy najbardziej postępową na świecie krainę gender ...w dziedzinie promocji więziennictwa wśród inakomysłujących...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Starsze osoby są dyskryminowane przy próbie znalezienia zatrudnienia

W tym roku wiek, po osiągnięciu którego można odejść na emeryturę wynosi 64 lata i 4 miesiące dla kobiet i 64 lata i 8 miesięcy dla mężczyzn. Wiek emerytalny dla przedstawicieli obu płci wyrówna się w roku 2026 – wyniesie 65 lat i więcej nie będzie się zmieniać.

Tymczasem wyniki badań wykazały, że osobom po 50-ce coraz trudniej znaleźć zatrudnienie pomimo niebagatelnego doświadczenia. Jak stwierdzono w sprawozdaniu kontrolera ds. równych możliwości, prawdopodobnie mamy do czynienia z dyskryminacją ze względu na wiek. Wykazano, że 1/5 osób w wieku od 50 do 59 lat styka się z dyskryminacją z powodu wieku przy próbie zatrudnienia.

Dotacje dla projektów organizacji pozarządowych

Litewskie Ministerstwo Ochrony Kraju przeznaczyło 400 tys. euro dla organizacji pozarządowych na finansowanie programów i projektów związanych z obroną narodową. Według resortu, większość finansowanych programów poświęcona jest zwiększaniu odwagi i determinacji obywatelskiej, a także poprawie wiedzy i umiejętności w zakresie stawiania oporu cywilnego agresorowi. Dofinansowanie przyznano również producentom filmów o litewskich partyzantach, bohaterach narodowych oraz Litewskim Związku Strzeleckim, a także na artykuły i informacje na temat NATO. W 2024 r. organizacje pozarządowe złożyły ogółem 110 wniosków do Ministerstwa Ochrony Kraju o sfinansowanie swoich programów, z czego pozytywnie rozpatrzone 50.

Litwa wesprze Ukrainę częściami zamiennymi do elektrociepłowni

Ministerstwo Energetyki Litwy poinformowało, że udostępni zamknięte elektrociepłownie w kraju w celu pozyskania części zamiennych i przekazania ich na rzecz ukraińskiego systemu energetycznego. Informację tę na początku tego tygodnia potwierdził Herman Hafuszczenko, minister energetyki Ukrainy. Jak zauważył amerykański Instytut Studiów nad Wojną (ISW), Rosja rozszerzyła ostrzały ukraińskiej infrastruktury krytycznej o nowe cele, w tym elektrociepłownie i zapory; oznacza to eskalację ataków na infrastrukturę.

Nieznaczny wzrost liczby samobójstw w roku ubiegłym

Chociaż w ciągu ostatnich dziesięciu lat liczba samobójstw na Litwie zmalała, to w ubiegłym roku, w porównaniu z rokiem poprzednim wzrosła – poinformował Instytut Higieny. Według preliminarnych danych tej instytucji, w roku 2023 na 100 tys. mieszkańców przypadało 19,6 samobójstw, w roku 2022 ten wskaźnik wynosił 18,6. Dla porównania w roku 2014 na 100 tys. mieszkańców przypadało aż 37,1 samobójstw, a w 2019 – 23,5.

16 proc. uczniów ma nadwagę i boryka się z problemem otyłości

W naszym kraju z problemem nadwagi i otyłości boryka się ponad 1/5 młodzieży w wieku szkolnym. Budującym natomiast jest fakt, że w ciągu ostatnich siedmiu lat ten wskaźnik zmniejszył się. W starszej grupie uczniów na nadwagę cierpi prawie 16 proc. nastolatków. Z danych statystycznych wynika, że 15,5 proc. uczniów w wieku od 7 do 17 lat ma nadwagę, a 6,9 proc. jest otyłych. Zdecydowana większość uczniów (65 proc.) ma normalną wagę, a 12,6 proc. uczniów waży mniej niż wynosi norma.

Oaza miłosierdzia

Dokończenie ze s. 1
tak zimno, że aby nocą napić się wody, ciężkim garnkiem trzeba było rozbić cienki lód, i dopiero jej nabrać do kubka.

Jak wspomina, zapach dymu w izbie był czymś normalnym. Z pieca dymiło cały czas, zwłaszcza podczas rozpalania. Dzieci chowały się wówczas do łóżek pod kołdry i czekały, aż przestanie dymić. Podczas rozpalania w piecu drzwi musiały być otwarte lub co najmniej uchylone, więc było strasznie zimno. Ponadto, wydostający się z pieca dym mocno gryzł w oczy i nos.

– Mama była krawcową. Przed oczyma mam obraz jej sylwetki pochylonej nad maszyną do szycia przy lampie naftowej. Pracowała nawet w nocy – wspomina Elvyra. – Ale jej zarobki z cerowania ubrań były mizerne.

Ojciec Elvyry pracował w Kownie. Wyjechał, aby zdobyć mieszkanie dla rodziny. Do wsi, do rodziny wracał w dni świąteczne i weekendy. Trudne warunki do życia odbiły się na zdrowiu dziewczynki. Często chorowała, co roku trafiała do szpitala z zapaleniem płuc. Jedno z niewielu dobrych wspomnień z tamtego okresu – to Msze święte w niedzielę w położonym niedaleko kościele w Balbieryskach, na które chodziła z rodziną sąsiada.

Przeprowadzka do Olity

– Kiedy ojciec stracił nadzieję na otrzymanie mieszkania w Kownie, podjął się zatrudnienia w Olicie – opowiada dalej Elvyra. – Po kilku latach dostał wyczekiwane i zapracowane mieszkanie, zabrał nas do siebie. W ten oto sposób przeprowadziliśmy się ze wsi do Olity.

Mimo lepszych warunków, życie

rodzinie nie układało się pomyślnie. Ojciec zaczął popijać. W domu coraz częściej dochodziło do krzyków, przemocy. Elvyra bardzo przeżywała niezgodę rodziców, kłótnie. Często płakała.

– Pamiętam, jak leżałam i potarzałam: „Boże, spraw, aby rodzice już się przestali kłócić, aby wszystko w naszej rodzinie zmieniło się na lepsze” – z drżącym głosem wspomina kobieta.

Po ukończeniu szkoły młoda kobieta wyjechała na studia do Kowna, tam ukończyła szkołę handlową. Ani w zdobywym zawodzie, ani w handlu Elvyra nie czuła się dobrze, wróciła więc do rodzinnego domu w Olicie i zatrudniła się jako kontrolerka w zakładzie „Snaigė”.

Nowa rodzina, nowe życie

Jeszcze jako studentka w Kownie Elvyra poznała chłopaka, wówczas studenta Uniwersytetu Rolniczego, a później – pracownika litewskiej telewizji.

– Przyjeżdżał do mnie do Kowna – wspomina kobieta. – Byliśmy ze sobą kilka pięknych lat. Do momentu powołania go do armii radzieckiej i wystania na Daleki Wschód, do obwodu amurskiego. Ponieważ mężczyzna miał ukończone studia wyższe, został awansowany do stopnia porucznika i służył w armii jako oficer. Pół roku później wrócił do domu na przepustkę i poprosił wybranek o rękę. Po ślubie zabrał żonę na podróż po Dalekim Wschodzie.

– Zgodziłam się i po załatwieniu niezbędnych formalności pojechałam z mężem do obwodu amurskiego – z pogodą na twarzy wspomina Elvyra. – Tam dostałam pracę w dziale zaopatrzenia jednostki woj-

skowej jako referentka ds. towarów.

Praca w jednostce wojskowej nie trwała jednak długo. Elvyra zaszła w ciążę. Zaczęła więc snuć plany o powrocie na Litwę. Bardzo chciała, aby dziecko przyszło na świat właśnie tutaj.

– Koniecznie chciałam wrócić. Chciałam urodzić dziecko na Litwie. Wiedziałam, że z noworodkiem nie dam rady tam się udać – opowiada kobieta. – Samolot nie wchodził w rachubę, a sama podróż z Dalekiego Wschodu do Moskwy trwała ponad tydzień.

Po powrocie na Litwę okazało się, że wcześniejsze stanowisko jej męża w stacji telewizyjnej w Wilnie zostało zajęte. Zaproponowano mu stanowisko operatora kamery przy kręceniu filmów dokumentalnych, ale ta praca wymagałaby ciągłych wyjazdów, na co młoda rodzina wówczas nie mogła sobie pozwolić.

Powrót w rodzinne progi

– Po długich namysłach postanowiliśmy zamieszkać z moimi rodzicami w Olicie – kontynuuje Elvyra. – Teraz widzę i rozumiem, że to był poważny błąd. Przecież z nami mieszkał mój ojciec, który notorycznie już wtedy pił. Ojciec kobiety miał negatywny wpływ na zięcia. Mężczyzna nie tylko dotrzymywał towarzystwa teściowi przy kieliszku, ale nie podejmował żadnych starań w poszukiwaniu zatrudnienia.

– Na wszystkie możliwe sposoby starałam się przemówić mężowi do rozsądku – opowiada kobieta. – Nawet groziłam rozwodem. Przez jakiś czas to działało.

Mężczyzna tymczasowo przestał pić. Zatrudnił się jako ekonomista w zakładzie „Snaigė”, rozpoczął nawet aspiranturę. Zapewniał

małżonkę, że wszystko naprawi, że zmieni się dla dobra rodziny.

W sidłach nałogu

Elvyra ze wszystkich sił starała się ratować rodzinę. Na wiele rzeczy była w stanie się zgodzić, zawsze szukała drogi porozumienia. Elvyra zawsze chciała, aby jej dzieci miały ojca, a jej syn Aurimas nie był jedynym dzieckiem w rodzinie, ale miał siostrę lub brata.

– Zabiegałam o to, żeby nasze życie nie wyglądało jak opera mydlana – rozmazane, pełne perypetii – opowiada kobieta. – Mimo niesnasek i niezgód, kochałam męża. Zawsze marzyłam o zgodnej rodzinie. Stawiając czoła wszelkim trudnościom zaczęłam planować drugie dziecko. I tak oto w 1985 roku, kiedy Aurimas miał cztery latka, na świat przyszła nasza księżniczka Eglė. Oboje z mężem byliśmy bardzo szczęśliwi. Powiększenie rodziny dało nam nadzieję na „normalne” życie.

– Szczęście rodziny nie trwało jednak długo.

– Wkrótce mąż znów zaczął pić – z rozżaleniem wspomina Elvyra. – Często nawet nie odbierał syna z przedszkola. Do domu Aurimasa przyprowadzała wychowawczyni. Popołudniami pracowałam w zakładzie, więc nie mogłam zrobić tego sama.

W poczuciu bezradności kobieta szukała wszelkich możliwych sposobów poradenia sobie z zaistniałą sytuacją.

– Zdałam sobie sprawę, że wszystkiemu winne było zamieszkanie z rodzicami i pijącym ojcem pod jednym dachem – mówi. – Ojciec szukał sobie towarzystwa, więc zachęcał męża, a ten nie umiał odmówić. Jedyny sposób na ratowanie siebie i swojej rodziny, jaki wówczas

przyszedł mi do głowy, była wyprawa. Najszybciej, jak się da.

Elvyra stanęła w kolejce po mieszkanie spółdzielcze w zakładzie „Snaigė” i z pomocą teściów otrzymała je kilka lat później.

– Niestety, własne mieszkanie nie rozwiązało problemu nałogu męża – nie kryje wzruszenia kobieta. – Nałogowemu popijaniu nie było końca. Co więcej, mąż albo w ogóle nie pracował, albo pracował bardzo krótko, aż znowu został wyrzucony.

Problemy zdrowotne córki

– Pierwsze problemy zdrowotne zaczęły dawać się we znaki, kiedy Eglė miała pięć lat – wspomina Elvyra. – Na jej ciele zaczęły się pojawiać siniaki.

Kobieta myślała początkowo, że jej córka jest krzywdzona w przedszkolu. Okazało się jednak, że siniaki pojawiają się samoistnie, bez żadnego bodźca z zewnątrz. Kobieta z dzieckiem została skierowana na badania do szpitala w Kownie.

– Badania krwi wykazały bardzo niską liczbę płytek krwi, zaledwie kilka – mówi kobieta. – Oznaczało to, że w każdej chwili krew może się wylać do mózgu lub narządów wewnętrznych i dziecko umrze.

Dziecko zostało natychmiast hospitalizowane. W ciągu następnego czterech lat Eglė spędziła w kowieńskim szpitalu wiele miesięcy, aż zdecydowano się przenieść ją na oddział onkohematologiczny Wileńskiego Szpitala Uniwersyteckiego Kliniki Santaros.

– Ponieważ mąż nadal pił i nie pracował, musiałam sama utrzymywać rodzinę – wspomina Elvyra. – Po pracy w zakładzie w weekendy i późną nocą dorabiałam szyciem.

(Cdn.)

TROPem WILCZYM
BIEG PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

14 04 2024, GODZ. 10:00
PARK ZAKRET (VINGIS)

1963 METRY | 5 KM | 10,5 KM | PÓLMARATON

WWW.TROPemWILCZYM.LT

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim.

Nacjoniści od liberałów i konserwatystów pogwałcili prawa polskiej społeczności szkolnej. Ciąg dalszy dyskryminacji Polaków w rejonie trockim

Rada Samorządu Rejonu Trockiego zignorowała prośby rodziców uczniów Szkoły Podstawowej im. Andrzeja Stelmachowskiego w Starych Trokach i podjęła decyzję o reorganizacji polskojęzycznej placówki edukacyjnej. Jest to zaiste dziwna decyzja jeszcze bardziej potęgująca napięcie w społecznościach mniejszości narodowych, które zostały zbulwersowane nagonką, jaka ostatnia została rozpętana wobec szkół z rosyjskim i polskim językiem nauczania.

Wiec protestu przeciwko dyskryminacji szkół polskich w rejonie trockim przed gmachem rządu RL w marcu 2022 roku

Wachter

Buldożerowa lituanizacja i niszczenie polskich szkół trwa dalej. Koalicja landsbergistów i liberałów, czy to na szczeblu republiki, czy w samorządzie trockim, wykazuje się antypolskim uprzedzeniem i prowadzi skandaliczną politykę dyskryminacyjną.

Janusz

Po prostu nie liczą się z mieszkańcami, społecznością szkolną, dobrem uczniów, tylko bezczelnie pokazują swój chory nacjonalizm litewski.

Marek

Dlaczego nie zostały uwzględnione prośby rodziców i całej społeczności szkolnej? Bo władze samorządowe rejonu trockiego prowadzą dyskryminacyjną i antypolską politykę, a degradacja zasłużonej polskiej szkoły jest tego dobitnym przykładem.

Greg

Głos społeczności szkolnej został zignorowany. Litewski nacjonalistyczny buldożer niszczy polskie szkoły.

Zbyszek

Liberałowie i konserwatyści zwalczają Polaków na Wileńszczyźnie.

M.

Skandaliczną kampanią wymierzoną w Polaków w rejonie trockim kierują: mer liberał Andrius Šatevičius i jego zastępca landsbergista Jonas Kietavičius. Te dwie siły polityczne od lat stosują działania wymierzone przeciwko polskim mieszkańcom.

Tadeusz

Prędzej czy później za swoje haniebne i skandaliczne postępowanie liberalno-konserwatywny duet: mer i wicemer Andrius Šatevičius i Jonas Kietavičius zostaną szczegółowo rozliczeni i poniosą surowe konsekwencje dewastowania ładu społecznego i buldożerowego niszczenia polskich szkół, przy czym jednocześnie łamią wszelkie zasady i obowiązujące prawo.

Jerzy

Szkoła w Starych Trokach ma wysoki poziom nauczania, placówka świetnie funkcjonuje, jest dofinansowana środkami z Polski. To szkoła z tradycją i wyjątkowym patronem, prof. Stelmachowskim. Społeczność szkolna słusznie jest rozgoryczona działaniami władzy lokalnej, która nie liczy się z głosem mieszkańców i ich potrzebami.

Paweł

Nacjonalizm z elementami dyktatury - ignoruje wolę społeczeństwa, które przecież jest suwerenem na terenie swego zamieszkania. Niestety, władza rejonu trockiego nie dorasta do standardów demokracji.

Ryszard

Będziemy bronili polskich szkół przed litewskim buldożerem!

W Sejmie polskim mocne wystąpienie Waldemara Tomaszewskiego w obronie Polaków z Wileńszczyzny

We środę 20 marca w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej odbyło się posiedzenie Zespołu Parlamentarnego ds. Kresów Rzeczypospolitej z udziałem Prezesa Związku Polaków na Litwie europośła Waldemara Tomaszewskiego oraz przedstawicieli MSZ i organizacji kresowych. Posiedzenie poświęcone było sytuacji Polaków na Litwie, problemom z którymi zmaga się polska społeczność i znalezieniu sposobów na zatrzymanie dyskryminacji, której doświadcza polska mniejszość narodowa. Posiedzeniu przewodniczył prof. Andrzej Zapałowski, poseł na Sejm RP.

Janusz

Bardzo dobra wypowiedź, dużo faktów o bieżącej sytuacji Polaków na Wileńszczyźnie, szczególnie tematy oświatowe. Również przywołany przykład z Kowieńszczyzny który pokazuje, że poprzez bezwzględne działania władz litewskich liczna tamtejsza polska wspólnota (około 40 proc. mieszkańców) została zniszczona i zasymilowana. Taki też scenariusz chcieliby Litwini przeprowadzić również na Wileńszczyźnie. Oczywiście nigdy nie będzie naszej zgody na takie bezprawie.

Adam

Niezwykle precyzyjne wyjaśnienie trudnej sytuacji i nieustannych prób zamachu na oświatę mniejszości narodowych. Miejmy nadzieję że politycy, parlamentarzyści i organizacje pozarządowe z Macierzy, bogatsi o tę wiedzę, będą skutecznie wspierać Rodaków w staraniach o obronę i zachowanie szkół z ojczystym, polskim językiem nauczania.

Alek

To była świetna okazja by w polskim Sejmie rozmawiać o sytuacji Polaków na Litwie i ich problemach. Gratuluję prezesowi ZPL bardzo rzeczowego wystąpienia. Gratuluję też postom i członkom sejmowego Zespołu Parlamentarnego ds. Kresów Rzeczypospolitej z przewodniczącym postem Andrzejem Zapałowskim na czele - bo sprawy Kresowe i los Kresowiaków stanowią ważny składnik dziejów naszej polskiej Wspólnoty Narodowej.

PL-LT

Wilno - Warszawa, wspólna sprawa! Jesteśmy jednym Narodem. A Kresowiaczy to ważna część tej wspólnoty.

r.w.

Został przedstawiony olbrzymi cynizm litewskich władz. Rzekomo w trosce o dobro naszych dzieci i znajomość języka państwowego, chcą tak naprawdę likwidować polskie szkolnictwo. Na wysokim szczeblu - np. pani premier - zapewniają, że żadnych działań nie będzie, ale już minister oświaty i wicemer Wilna podejmują konkretne działania uderzające w placówki mniejszości narodowych.

Stanisław

Kibicuje Kresowemu zespołowi w Sejmie Rzeczypospolitej. Poseł Zapałowski z Podkarpacia ma dużą wiedzę o Kresach, oczywiście specjalizuje się w tematyce ukraińskiej, ale też zna realia wileńskie, był już u nas w Wilnie i z pewnością będziemy go nieraz gościli. Szczególnie teraz, gdy przewodniczy sejmowemu zespołowi do spraw Kresów.

Alek

Powołanie takiego zespołu Sejmu RP ds. Kresów było koniecznością. Życząc owocnej pracy na rzecz naszych Rodaków Kresowych.

Bronisław

Brawa i podziękowanie dla europośła Tomaszewskiego, który reprezentuje naszą wileńską społeczność i przedstawia nasze sprawy tak na forum europejskim w Brukseli czy też w Macierzy w Warszawie. W ten sposób nagłaśniane są tematy, które litewskie władze starają się zamilczeć albo ordynarnie je przekłamują.

Krzysztof

Ważne obrady i ważne wystąpienie. Dobro Kresów to nasza wspólna sprawa.

Tadeusz

Na każdym możliwym forum należy nagłaśniać sprawy wileńskie. Wtedy jest większa szansa, że otrzymamy szersze wsparcie. Liczę że postowie Sejmu RP jeszcze aktywniej włączą się w działalność wzmacniającą Polskie Kresy.

Wachter

To faktycznie ważne, by rozmawiać o Polakach na Kresach, by doceniać polskość Kresów i ją wzmacniać.

Andrzej

Obejrzałem z zainteresowaniem relację z posiedzenia Zespołu do spraw Kresów. Mam nadzieję że to gremium będzie zarówno areną wymiany wiedzy i poglądów, a jednocześnie realnego wsparcia dla Kresowiaków. Życzę owocnej i satysfakcjonującej działalności.

Tymon

Podziękowanie dla prezesa ZPL za szeroką i dogłębną prezentację sytuacji Polaków i zarysowanie problemów, z jakimi się zmagają.

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYZNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemio,
Wileńszczyzny drogi kraj.
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Szanowni Czytelnicy!
Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tatarzy. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYZNY: 11-17 kwietnia 2024 r.

- 12 kwietnia 1671 r. odbyła się uroczysta intodukcja obrazu Matki Boskiej z kościoła św. Teresy do Ostrej Bramy.
- 12 kwietnia 1963 r. zmarł Kazimierz Ajdukiewicz, filozof, logik, profesor USB w Wilnie.
- 12 kwietnia 2007 r. w Kowalczukach stanął pierwszy pomnik na Litwie papieża Jana Pawła II.
- 13 kwietnia 1942 r. zmarł śmiercią męczeńską torturowany przez Gestapo diakon Augustyn Piórko.
- 13 kwietnia 1938 r. w Wilnie urodził się Andrzej Dąbrowski, muzyk, piosenkarz, kompozytor, wokalista jazzowy, kierowca rajdowy.
- 14 kwietnia 1957 r. urodził się Marian Kaczanowski, biathlonista, pedagog, dyrektor Szkoły Sportowej Rejonu Wileńskiego w Niemenczynie.
- 14 kwietnia 1989 r. w Wilnie założone zostało Stowarzyszenie Naukowców Polaków na Litwie.
- 15 kwietnia 1926 r. w Landwarowie urodził się Igor Przegrodzki, aktor, reżyser, pedagog. Debiutował w marcu 1945 r. na scenie wileńskiego Teatru na Pohulance.
- 15 kwietnia 1847 r. zmarł Stanisław Bonifacy Jundziłł, pijar, botanik, profesor historii naturalnej i botaniki na Uniwersytecie Wileńskim.
- 15 kwietnia 1989 r. rozpoczął obrady I Zjazd Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego Polaków na Litwie. Następnego dnia podjęto decyzję o przemianowaniu go na Związek Polaków na Litwie.
- 16 kwietnia 1888 r. urodził się Jerzy Remer, historyk sztuki, konserwator zabytków wileńskich, autor książki „Wilno”.
- 17 kwietnia 1997 r. odbyło się uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego pod budowę Domu Kultury Polskiej w Wilnie.
- 17 kwietnia 2018 r. w Niemieżu erygowano nową parafię św. Rafała Kalinowskiego.

Augustyn Piórko –
odważny kaznodzieja

Augustyn Piórko urodził się 25 maja 1913 r. w Turniszkach. Był synem Barnaby Piórki i Marii Piórko z Farbotków. Uczył się w gimnazjum im. Zygmunta Augusta w Wilnie. W 1934 r. Augustyn wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Warszawie. Tragiczny wrzesień 1939 r. zastał go w Wilnie. Nie mogąc powrócić do Warszawy kontynuował naukę na IV roku Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Po zamknięciu Uniwersytetu Augustyn przeniósł się do Wileńskiego Wyższego Seminarium Duchownego, gdzie z rąk metropolity wileńskiego abp Romualda Jałbrzykowskiego 30 marca 1941 r. otrzymał święcenia diakonatu. Zaczął głosić odważne patriotyczne kazania w katedrze wileńskiej oraz w licznych kościołach Wilna i okolic. Zostały one zauważone nie tylko przez podziwiających go wiernych, lecz także przez okupantów.

Doniesienia o działalności polskiego diakona i kierowanych przez niego do wiernych słowach nadziei na odzyskanie wolności przez Polskę musiały wzbudzić u Niemców wielką nienawiść. 3 marca 1942 r., z samego rana, teren wokół seminarium został otoczony przez litewską Saugumę i hitlerowskie Gestapo. Augustyn został aresztowany i osadzony w

więzieniu na Łukiszkach. Diakon Piórko trafił do celi wraz z dwoma bliskimi kolegami – Mieczysławem Łapińskim i Józefem Rutkowskim. Pobyt w więzieniu traktował jako rekolekcje zamknięte „z woli Bożej”. Udało mu się powiadomić matkę i siostry o swoim aresztowaniu. W trakcie doprowadzania go na przesłuchania do siedziby Gestapo wyrzucał ukryte w pudełkach od zapatek listy do matki i siostr. Zostały one znalezione oraz dostarczone rodzinie przez przygodnych przechodniów.

Podczas ostatniego, jak się okazało, przesłuchania był katowany. W celi leżał nieprzytomny. Nikt nie reagował na wołania kolegów

współwięźniów o pomoc dla niego. Po kilku dniach został przewieziony do szpitala na Zwierzyńcu, gdzie pilnowano go dzień i noc. Matki ani siostr nie wpuszczono do umierającego. 13 kwietnia 1942 r. odszedł do wieczności nieodzyskawszy przytomności. Ciało zmarłego wydano dopiero po wielkich staraniach rodziny. Pogrzeb diakona w dniach 14-15 kwietnia 1942 r. stał się wielką manifestacją mieszkańców Wilna. Został pochowany przy kościele w Kalwarii Wileńskiej. W 2000r. papież Jan Paweł II zaliczył diakona Augustyna Piórko wraz z 26 męczennikami Archidiecezji Wileńskiej w poczet chrześcijan-męczenników XX wieku.

Szanowni prezesi Oddziałów i kół, członkowie, sympatycy oraz przyjaciele ZPL!

„Nie lękajcie się brać odpowiedzialności
za życie społeczne w naszej Ojczyźnie”
(św. Jan Paweł II)

Zbliża się ważna data, kiedy Związek Polaków na Litwie będzie obchodził piękny Jubileusz - 35- lecie swojej działalności. To wyjątkowy moment do głębokiej refleksji, który może pomóc w ustaleniu kierunku dalszego jeszcze bardziej dynamicznego rozwoju organizacji.

Wileński Rejonowy Oddział stanowi największą i najprężniej działającą strukturę w Związku Polaków na Litwie. Od wielu lat zasłużenie cieszy się największym poparciem i zaufaniem nie tylko w rejonie, lecz wśród rodaków w innych oddziałach Wileńszczyzny. Od rozpoczęcia akcji organizacyjnej i rozliczeniowej wykazał się przejrzystością i solidarnością: Zarząd oddziału wypracował racjonalny system zarówno w przydzieleniu środków jak i rozliczaniu się za ich wykorzystanie. Wszystkie decyzje były podejmowane na wspólnych posiedzeniach Zarządu, w wyznaczonym terminie prowadzono rozliczenia, kontrolowane przez 7 osobową komisję rewizyjną oddziału.

Różnorodna pomoc, z której skorzystano dzięki zgromadzonym środkom, sięgnęła również inne oddziały i organizacje, słabsze organizacyjnie i posiadające mniejsze możliwości finansowe. Tak więc ponad połowę otrzymanych środków wykorzystano na pilne potrzeby rodaków w innych regionach Wileńszczyzny i Kowieńszczyzny: remonty kościołów, wsparcie festynów, imprezy kulturalne, historyczno – patriotyczne, młodzieżowe i sportowe, wyposażenie pierwszoklasistów i wyprawki szkolne.

Drodzy Rodacy!

Zawdzięczając Waszej decyzji i zrozumieniu o przelewie 1,2 proc. środków od płaconego przez Was podatku dochodowego od osób fizycznych Wileński Rejonowy Oddział ZPL po raz kolejny otrzymał ogromne poparcie spośród kilku tysięcy organizacji na Litwie. Sprawnie przeprowadzone działania w tym kierunku w

latach poprzednich, wspólne starania członków oddziału i sympatyków oraz zrozumienie, z jakim spotkały się one w środowisku polskim, po raz kolejny dają pomyślny wynik jedności i mądrego podejścia do tej sprawy.

Serdecznie dziękujemy za dotychczasowe wsparcie oraz apelujemy w terminie od 1 stycznia do 2 maja 2024 roku o przekazanie 1,2 proc. od wpłaconego w 2023 r. podatku dochodowego do Państwowej Inspekcji Podatkowej. Zwracamy jednak uwagę, że wraz z podaniem ma być również złożona deklaracja podatkowa (GMP311), w przeciwnym wypadku podanie zostanie odrzucone.

Otrzymane z Inspekcji Podatkowej pieniądze będą skierowane na rozwój oświaty i kultury polskiej na Wileńszczyźnie, na wsparcie Rodaków i parafii na całej Litwie, umożliwiając zwiększenie ilości i jakości imprez oświatowych, kulturalnych, młodzieżowych, sportowych organizowanych przez Związek Polaków na Litwie jak też wspólnie z innymi polskimi organizacjami.

Akcja przelewu 1,2 proc. od podatku ma nie tylko duże znaczenie materialne. Jest ona ważna dla społeczności polskiej jako sprawdzian i demonstracja jedności i solidarności nas – Polaków na Litwie.

Z słowami serdecznego podziękowania i szacunku,

Prezes ZPL *Waldemar Tomaszewski*

REKWIZYTY WILEŃSKIEGO REJONOWEGO ODDZIAŁU
ZWIĄZKU POLAKÓW NA LITWIE

**Lietuvos lenkų sąjungos
Vilniaus rajono skyrius
Įmonės kodas (Regon): 186485331
Parama 1,2 proc.**

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY PAŃSTWU ZA ZAUFANIE
I OFIARNOŚĆ, KTÓRE NAJDOBITNIEJ ŚWIADCZĄ
O SOLIDARNOŚCI POLSKIEGO SPOŁECZEŃSTWA NA LITWIE,
Z CZEGO JAKO POLACY MOŻEMY BYĆ DUMNI

(Tabela ze szczegółowymi wydatkami została opublikowana w „Rocie” nr 1291)

Dzięki odpiskom od podatku 1,2 proc. dla Związku Polaków na Litwie przez tę naszą sztandarową organizację społeczną jest organizowane dziesiątki imprez, w tym tak wielkie i imponujące jak XXIII Festyn Kultury Polskiej im. Jana Gabriela Mincewicza „Kwiaty Polskie” w Niemenczynie

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym dwudziestym siódmym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Czwartek,
11 kwietnia 2024**

J 3, 31-36

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Ten, kto przybywa z wysoka, jest ponad wszystkim; kto zaś pochodzi z ziemi, do niej przynależy i mówi po ziemsku. Ten, kto przybywa z nieba, jest ponad wszystkim i daje świadectwo o tym, co widział i słyszał; tymczasem nikt nie przyjmuje Jego świadectwa. Ten jednak, kto przyjął Jego świadectwo, tym samym potwierdził, że Bóg jest prawdziwym. Ten, kogo Bóg posłał, głosi Jego naukę, gdyż Bóg daje Mu swojego Ducha bez ograniczeń. Ojciec miłuje Syna i wszystko przekazał w Jego ręce. Stąd każdy, kto wierzy w Syna, ma życie wieczne. Kto natomiast nie jest posłuszny Synowi, nie będzie miał udziału w tym życiu, lecz ciąży na nim gniew Boży.

WOLNOŚĆ WYBORU

Każdy z nas jest obdarzony darem wolności. To my dokonujemy wyboru, czy kierować się w swoim postępowaniu oczami wiary, logiką Bożą czy myśleć jedynie „po ziemsku”. Przyjęcie świadectwa Syna, wiara w Jezusa, osobista relacja z Nim – to wszystko gwarantuje nam życie wieczne. Wierzmy w życie wieczne, ale często nie zastanawiamy się nad nim. Dlatego zatrzymajmy się na chwilę i pomyślmy, jak zagospodarowaliśmy dar wolności otrzymany od Niego. Czy żyjemy po Bożemu, a może już tylko „po ziemsku”? Popatrzymy

na naszą relację z Jezusem, potwierdźmy nasz wybór.

Panie Jezu, chcę przyjmować Twoje świadectwo każdego dnia, by mieć udział w życiu wiecznym.

**Piątek,
12 kwietnia 2024**

J 6, 1-15

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Jezus udał się na drugą stronę Jeziora Galilejskiego, zwanego także Tyberiadzkim. A szedł za Nim wielki tłum ludzi, gdyż widziano znaki, których dokonywał, uzdrawiając chorych. Jezus wszedł na górę i usiadł tam ze swoimi uczniami. Zbliżyło się właśnie żydowskie święto Paschy. Gdy Jezus popatrzył dookoła i zobaczył, że przybywa do Niego wielka rzesza ludzi, zapytał Filipa: „Gdzie możemy kupić tyle chleba, aby ich nakarmić?”. Powiedział to, aby wystawić go na próbę, ponieważ wiedział, co ma zrobić. Filip Mu odrzekł: „Chleba za dwieście denarów nie wystarczy, aby każdemu dać tylko kawałek”. Wtedy odezwał się jeden z jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra: „Jest tutaj chłopiec, który ma pięć jęczmiennych chlebów i dwie ryby; ale cóż to jest dla tak wielu?”. Jezus polecił im: „Każcie ludziom usiąść”. W miejscu tym rosło dużo trawy. Usiedli więc, a liczba samych mężczyzn wynosiła około pięciu tysięcy. Jezus natomiast wziął chleby, odmówił modlitwę dziękczynną, a następnie przekazał je siedzącym. Podobnie postąpił z rybami; dał im tyle, ile tylko chcieli.

Kiedy zaś nasycili się, powiedział uczniom: „Zbierzcie pozostałe resztki, aby nic się nie zmarnowało”. Zebrali więc okruchy z pięciu chlebów jęczmiennych i napełnili dwanaście koszy tym, co pozostało po spożywających. Ludzie, którzy widzieli dokonany przez Jezusa znak, zaczęli mówić: „On rzeczywiście jest tym prorokiem, który miał przyjść na świat”. Jezus, wiedząc, że ludzie mają zamiar Go pochwytać i ustanowić królem, oddalił się i sam udał się znowu na górę.

ROZMNOŻENIE CHLEBA I MIŁOŚCI

Jezus troszczy się o tych, którzy idą za Nim, którzy Go słuchają. Chce, by mieli chleb, by nie pozostali głodni. Po modlitwie dziękczynnej dokonuje cudu, aby nakarmić wielki tłum, pokazując tym samym, że Bóg zna wszystkie nasze potrzeby, nie tylko te duchowe. Dziś jako ludzie wiary wiemy, że tajemnica rozmnożenia chlebów dokonuje się podczas Eucharystii. Podczas każdej Mszy św. są też przygotowane dla nas dwa stoły: stół Słowa i stół Chleba. Na Eucharystii możemy więc zaspokoić nasz głód. Czy korzystamy z tego, że Bóg nam się daje? Czy idziemy do Boga tylko po to, aby zaspokoić własne potrzeby, pragnienia, czy z miłości do Niego?

Jezu, dziękuję Ci za Twoją stałą obecność w Najświętszym Sakramencie. Pragnę zawsze przychodzić do Ciebie z miłości, abyś Ty dawał mi siebie.

**Sobota,
13 kwietnia 2024
Św. Marcina I, papieża
i męczennika, wspomnienie**

J 6, 16-21

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Z nadejściem wieczoru uczniowie Jezusa zeszli nad brzeg jeziora, wsiedli do łodzi i popłynęli do Kafarnaum, na drugą stronę jeziora. Zapadł zmrok, a Jezus jeszcze do nich nie dotarł. Tymczasem jezioro burzyło się z powodu gwałtownie wiejącego wiatru. Gdy, wiosłując, przepłynęli około dwudziestu pięciu lub trzydziestu stadiów, dostrzegli idącego po jeziorze Jezusa, który zbliżył się do łodzi. I ogarnął ich lęk. Lecz On odezwał się do nich: „To Ja jestem. Nie bójcie się!”. Chcieli Go zabrać do łodzi, ale łódź natychmiast znalazła się przy brzegu, do którego zmierzali.

JEZUS ZAWSZE JEST BLISKO

W życiu zdarzają się sytuacje, w których odczuwamy lęk. Czujemy się wówczas jak uczniowie, którzy na jeziorze zmagają się z gwałtownie wiejącym wiatrem. Ale pamiętajmy, że nigdy nie jesteśmy sami. Jezus zawsze jest blisko. Szczególnie w trudnych sytuacjach pochyła się nad nami i mówi: „To Ja jestem. Nie bójcie się”. Jego obecność nas uspokaja, daje poczucie bezpieczeństwa nawet wówczas, gdy nie mamy już sił, gdy wydaje nam się, że łódź naszego życia tonie. Tylko trzeba, abyśmy Go zauważyli.

Jezu, Ty zawsze jesteś blisko, kiedy czuję się bezradny. Proszę, wybac mi częsty brak prawdziwej ufności, że naprawdę jesteś ze mną.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

**Niedziela,
14 kwietnia 2024
3 Niedziela Wielkanocy**

Łk 24, 35-48

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Uczniowie opowiadali o tym, co im się przydarzyło w drodze i jak Jezus dał się im poznać przy łamaniu chleba. Gdy o tym rozmawiali, On sam stanął pośród nich i powiedział: „Pokój wam!”. Zatrwożeni i przestraszeni sądzili, że widzą ducha. Lecz On im powiedział: „Czemu jesteście zmieszani i czemu wątpliwości budzą się w waszych sercach? Spójrzcie na moje ręce i nogi! To Ja jestem! Dotknijcie Mnie i przekonajcie się. Duch bowiem nie ma ciała ani kości, a widzicie, że Ja mam”. Gdy to powiedział, pokazał im ręce i nogi. Lecz gdy oni z radości jeszcze nie wierzyli i byli pełni zdumienia, zapytał ich: „Macie tu coś do jedzenia?”. Oni podali Mu kawałek pieczonej ryby. A On wziął i przy nich zjadł. Potem rzekł: „Oto moje słowa, które powiedziałem do was, gdy byłem jeszcze z wami: «Musiał wypełnić się wszystko, co jest napisane o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach». Wtedy rozjaśnił im umysł, aby rozumieli Pisma. I powiedział: „Tak jest napisane: Chrystus będzie cierpiał, a trzeciego dnia zmartwychwstanie i w Jego imię zostanie ogłoszone nawrócenie na odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, rozpoczynając od Jeruzalem. Wy jesteście świadkami tych rzeczy”.

CHRYSTUS JEST REALNY

Przedziwne. Uczniowie wpadają w popłoch, gdy Jezus staje pośród nich, bo się im wydaje, że widzą ducha. Jezus, by ich uspokoić, pokazuje swoje ręce i nogi, a następnie spożywa z nimi pieczoną rybę. W tych czynach przekazuje prawdę, że wszystko, co mówił do nich wcześniej, wypełniło się przez Jego śmierć i zmartwychwstanie. I ta prawda staje się najważniejszym aspektem świadectwa uczniów. Mają iść do świata i głosić, że Chrystus został ukrzyżowany i zmartwychwstał. To ma być także nasze świadectwo. Prawda o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa jest treścią chrześcijańskiego życia. Chrystus obecny w historii świata, w historii naszego życia to nie mit. Chrystus jest realny.

Jezu, wierzę z całego serca, że jesteś Panem dziejów, że jesteś tu i teraz ze mną.

**Poniedziałek,
15 kwietnia 2024**

J 6, 22-29

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Nazajutrz po rozmnożeniu chlebów ludzie, którzy zostali po drugiej stronie jeziora, spostrzegli, że była tam tylko jedna łódź. Widzieli też, że Jezus nie wszedł do łodzi z uczniami, lecz że odpłynęli sami. Tymczasem z Tyberiady przybyły inne łodzie w pobliże miejsca, gdzie spożyto chleb, nad którym Pan odmówił modlitwę dziękczynną. Gdy więc ludzie zauważyli, że nie ma tam Jezusa ani Jego uczniów, wsiedli do łodzi i popłynęli do Kafarnaum w poszukiwaniu Jezusa. A gdy Go odnaleźli na przeciwległym brzegu, zapytali: „Rabbi, kiedy tu przybyłeś?”. Jezus im odpowiedział: „Uroczyście zapewniam was: Szukacie Mnie nie dlatego, że zobaczyliście znaki, lecz dlatego, że najedliście się chleba do syta. Zabiegajcie nie o taki pokarm, który ulega zniszczeniu, lecz o ten, który przetrwa na życie wieczne, a który da wam Syn Człowieczy. Na Nim bowiem Bóg Ojciec wycisnął swoją pieczęć”. Zapytali Go więc: „Co

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

mamy czynić, abyśmy wykonywali dzieła Boże?”. Wtedy Jezus oświadczył im: „Na tym właśnie polega dzieło Boże, abyście uwierzyli w Tego, którego On posłał”.

NASZA DROGA

Człowiek, kiedy jest mu dobrze, niekoniecznie ofiaruje swój czas Bogu, natomiast garnie się do Niego wtedy, gdy jest mu źle i czegoś potrzebuje. Tymczasem Bóg pragnie, aby człowiek Go szukał nie tylko w celu osiągnięcia własnych doczesnych korzyści, ale dla Niego samego. Dlatego, kiedy modlimy się o coś dla siebie, pamiętajmy o Bogu, np. prosząc o dobra materialne, zatroszczmy się o to, aby nie przestroniły nam one spraw Bożych. Jezus oczekuje od nas, że na obfitość łask, jakich nam udziela, odpowiemy wiarą i będziemy podążać za Nim, przyjmując pokarm na życie wieczne, jakim jest Eucharystia.

Panie Jezu, Ty dajesz mi pokarm na życie wieczne. Dziękuję, że chcesz, abym żył z Tobą na wieki.

**Wtorek,
16 kwietnia 2024**

J 6, 30-35

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Ludzie słuchający Jezusa zapytali Go: „Jaki znak uczynisz, abyśmy go zobaczyli i mogli Ci uwierzyć? Czego dokonasz? Nasi przodkowie karmili się na pustyni manną, jak napisano: «Dał im do spożycia chleb z nieba». Jezus im odrzekł: „Uroczyście zapewniam was: To nie Mojżesz dał wam chleb z nieba. Prawdziwy chleb z nieba daje wam mój Ojciec. Bożym chlebem jest Ten, kto zstępuje z nieba i daje światu życie”. Poprosili Go więc: „Panie, dawaj nam stale tego chleba”. Jezus oznajmił im wówczas: „To Ja jestem chlebem życia. Dlatego ten, kto przychodzi do Mnie, nie będzie już głodny. I ten, kto we Mnie wierzy, nie będzie już nigdy odczuwał pragnienia”.

CHLEB ŻYCIA

Lud domaga się więcej znaków. Chce widzieć cuda. Nie interesuje go Jezusowe orędzie. Nasze pokolenie podobnie jak mieszkańcy Kafarnaum też oczekuje znaku. Tymczasem jedynym znakiem jest Jezus Chrystus – Chleb życia. Wiara w Jezusa daje o wiele więcej niż zaspokojenie

doczesnych potrzeb. Jezus daje światu życie. Mamy się do Niego uciekać i Go szukać. Cała duchowość chrześcijańska opiera się na duchowości Chleba życia, duchowości eucharystycznej. Nasze życie powinno być eucharystyczne, to znaczy otwarte na innych, ofiarne.

Jezu, dzisiaj w pokorze klękam przed Tobą i dziękuję za to, że jesteś Chlebem życia. Dzięki Tobie żyję. Panie, dawaj mi stale tego chleba!

**Środa,
17 kwietnia 2024**

J 6, 35-40

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Jezus oznajmił ludziom: „To Ja jestem chlebem życia. Dlatego ten, kto przychodzi do Mnie, nie będzie już głodny. I ten, kto we Mnie wierzy, nie będzie już nigdy odczuwał pragnienia. Powiedziałem wam jednak: «Zobaczyliście Mnie, a mimo to nie wierzyacie». Wszyscy, których powierza Mi Ojciec, przyjdą do Mnie i nikogo z nich nie odrzucę, gdyż nie zstąpiłem z nieba, aby spełnić swoją wolę, lecz wolę Tego, który Mnie posłał. Wolę zaś Tego, który Mnie posłał, jest to, abym z powierzonych Mi ludzi nie tylko nikogo nie stracił, lecz wzbudził ich do życia w dniu ostatecznym. Taka jest bowiem wola mego Ojca, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne oraz abym go wskrzesił w dniu ostatecznym”.

WIERZĄCY ZNACZY SZCZĘŚLIWI

Jezus został posłany przez Ojca, aby wypełnić Jego wolę. Bóg chce, aby „każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne”. Jezus jest całkowicie posłuszny Jego woli, tylko czy my wierzymy w Syna? Ludzie zjednoczeni z Jezusem, ludzie głębokiej wiary są szczęśliwi, bo mają udział w życiu Bożym. Oni nie będą już odczuwać głodu ani pragnienia. Wiedzą, Komu ufają, za Kim idą i w Kogo wierzą. Przed nimi życie, a nie pustka i nicość. Są świadomi, że Jezus jest blisko, że ten pokarm – Chleb życia jest na wyciągnięcie ręki, a to napetnia pokojem i rodzi prawdziwą radość.

Panie, Ty jesteś moim pokarmem. Panie, Ty jesteś moim napojem.

Największe powodzie i podtopienia od 80 lat

Kazachstan od kilku tygodni zmagają się z największymi od 80 lat powodziami. W wielu miejscach drogi krajowe są nieprzejezdne, setki miejscowości są odcięte od świata i ewakuowano kilkadziesiąt tysięcy osób. W kilku obwodach obowiązuje stan nadzwyczajny. Najgorsza sytuacja panuje na północy i wschodzie kraju. Kilkanaście tysięcy osób przebywa tam w punktach tymczasowego zakwaterowania. Z żywiołem i jego skutkami walczy kilkadziesiąt tysięcy osób. Zablokowany jest dojazd do liczącego 250 tys. mieszkańców miasta Kustanaj.

Szwecja wydała chińską dziennikarkę

Rząd Szwecji zdecydował o wydaleniu i dożywotnim zakazie powrotu 57-letniej chińskiej dziennikarki, której działalność „zagroziła bezpieczeństwu państwa”. Kobieta przez ponad 10 lat pod przykrywką publikacji w internecie, działała na rzecz komunistycznego reżimu Chin. Chinka została aresztowana w październiku 2023 roku przez szwedzkie służby specjalne SAPO. Kobieta od decyzji o wydaleniu bezskutecznie odwoływała się do sądu, zaprzeczając stawianym jej zarzutom i twierdzi, iż w Chinach w związku ze swoim wyznaniem grożą jej represje; nie podano, jaką wyznaje religię.

Katastrofa promu w Mozambiku

Ponad 90 osób zginęło w niedzielę u wybrzeży Mozambiku w wyniku zatonięcia łodzi rybackiej, przerebobionej na prom. Przyczyną wypadku było przeciążenie łodzi, na której płynęło 130 osób. Wśród ofiar było kilkoro dzieci. Większość pasażerów próbowała uciec z kontynentu z powodu fałszywych informacji o trwającej epidemii cholery. Od października w Mozambiku, jednym z najbiedniejszych krajów świata, odnotowano prawie 15 000 przypadków cholery. 32 osoby zmarły. Najbardziej dotkniętym regionem jest prowincja Nampula, w której występuje jedna trzecia przypadków.

Słowacja wybrała prezydenta

Peter Pellegrini został prezydentem Słowacji zdobywając w drugiej turze głosowania 53,12 proc. głosów. Jego oponent Ivan Korczok otrzymał 46,87 proc. poparcia. Państwowa Komisja wyborcza potwierdziła, że przewodniczący parlamentu Peter Pellegrini uzyskał w wyborach w sobotę 166 tys. głosów więcej niż jego kontrkandydat, były dyplomata Ivan Korczok. W drugiej turze głosowania frekwencja wyniosła 61,14 proc. i była drugą najwyższą w historii.

Szef NATO:

USA i Europa razem są bezpieczniejsze

W przemówieniu z okazji 75. rocznicy powołania NATO szef tej organizacji Jens Stoltenberg wezwał Stany Zjednoczone, aby były razem z Europą – donosi ELTA.

„Nie wierzę tylko w samą Amerykę, tak jak nie wierzę wyłącznie w samą Europę. Wierzę w Amerykę i Europę razem w NATO, bo razem jesteśmy silniejsi i bezpieczniejsi” – powiedział Stoltenberg podczas uroczystości w siedzibie NATO w Brukseli.

Inwazja Rosji na Ukrainę w 2022 r. postawiła NATO przed jednym z najważniejszych wyzwań od czasów powstania tego sojuszu. Jednakże sojuszników martwią też zagrożenie ze strony najważniejszej potęgi, Stanów Zjednoczonych.

Jest to możliwy powrót Donalda Trumpa do Białego Domu, który wiele razy krytykował europejskich sojuszników i groził swego czasu

wycofaniem się USA z Sojuszu. Mówił też, że pozwoli Rosji zaatakować każdego członka, który nie przeznaczy dostatecznych środków na obronę.

Jens Stoltenberg przyznał dziś, że sprawiedliwy podział obowiązków w NATO musi być zapewniony i że większość europejskich państw nadrobiła zaległości, przeznaczając wymagane 2 proc. PKB na obronność.

„Ameryka Północna również potrzebuje Europy – powiedział Stoltenberg. „Stany Zjednoczone mają więcej przyjaciół i sojuszników poprzez NATO niż jakkolwiek inna wielka potęga”.

Dzisiaj przypada 75. rocznica powołania NATO. 4 kwietnia 1949 roku w Waszyngtonie Traktat Północnoatlantycki podpisało 12 państw: USA, Kanada, Belgia, Dania, Francja, Islandia, Włochy, Luksemburg, Holandia, Norwegia, Portugalia i Wielka Brytania. Sojusz powstał jako przeciwwaga dla Związku Radzieckiego i miał utrzymać obecność wojsk amerykańskich w Europie po II wojnie światowej.

Polska wstąpiła do NATO 12 marca 1999 roku, a Litwa została przyjęta 29 marca 2004 roku.

Obecnie Sojusz liczy 32 państwa. Kwatery NATO znajduje się w Brukseli.

Fot. NATO.int

Podsumowanie Akcji Pomocy Polakom na Wschodzie w latach 2020–2023

Andrzej Duda wraz z małżonką Agatą Kornhauser-Dudą wzięli udział w uroczystości podsumowującej Akcję Pomocy Polakom na Wschodzie w latach 2020–2023.

– Staramy się docierać do tych wszystkich osób, które z różnych powodów musiały opuścić Polskę, bardzo często nie z własnej woli, ale Polskę cały czas mają w swoich sercach, pielęgnują polskie wartości i polską tradycję, uczą języka polskiego, historii i geografii. Chcę za to bardzo serdecznie podziękować, bo to buduje nasz bardzo pozytywny wizerunek w krajach zamieszkania, co ma niebagatelny wpływ na budowanie dobrych relacji między naszymi krajami – mówiła podczas spotkania Agata Kornhauser-Duda.

Prezydent RP Andrzej Duda dodał, że pomoc dla Polaków mieszkających poza ojczyznę ma ogromne znaczenie państwowotwórcze. – To jest budowanie wspólnoty w każdym calu tej działalności. To pokazywanie, że Polska jest, że Polska o Rodakach nie zapomina, że Polska pamięta, nawet jeżeli ta obecność ma charakter symboliczny, nawet jeśli pomoc jest skierowana do osób, którym żyje się relatywnie dobrze. Ta duchowa łączność ma tu znaczenie fundamentalne. To dowód, że jesteśmy razem, że pamiętamy – podkreślił.

W spotkaniu w Pałacu Prezydenckim wzięli udział m.in. przedstawiciele instytucji i organizacji z Armenii, Mołdawii, Gruzji i Ukrainy. – Dzięki Państwu jesteśmy w stanie docierać z pomocą do osób najbardziej potrzebujących, bowiem najlepiej znacie ich potrzeby – podkreśliła Pierwsza Dama, dziękując za współpracę. Podziękowała również obec-

nym na uroczystości sponsorom: przedstawicielom firm prywatnych i spółek skarbu państwa oraz indywidualnym darczyńcom za wsparcie finansowe, rzeczowe i logistyczne: – To, co Państwa łączy, to wielkie serce otwarte na potrzeby innych, zwłaszcza tych, którzy znaleźli się w trudniejszej sytuacji materialnej lub życiowej. Dziękujemy za tę hojność.

Agata Kornhauser-Duda wyraziła nadzieję, że inicjatywa będzie kontynuowana też w następnych latach.

Akcja Pomocy Polakom na Wschodzie została zapoczątkowana w 2016 roku przez Kancelarię Prezydenta RP i prywatnych darczyńców na rzecz Polaków zamieszkujących dawne Kresy Wschodnie. W kolejnych latach realizowana była przy wsparciu spółek skarbu państwa, firm prywatnych oraz indywidualnych sponsorów.

W latach 2016–2023 przedstawiciele Kancelarii Prezydenta RP odwiedzili – w imieniu Pary Prezydenckiej – kilkadziesiąt miejscowości w takich krajach, jak: Ukraina, Mołdawia, Rumunia, Kazachstan, Litwa, Białoruś, Rosja, Gruzja i Armenia. Dzięki wsparciu darczyńców do potrzebujących trafiło kilkadziesiąt ton żywności, artykułów sanitarnych, chemii gospodarczej,

materiałów edukacyjnych, pomocy dydaktycznych, sprzętu sportowego. Polskie organizacje i szkoły otrzymały książki, gry, zabawki edukacyjne, laptopy, rzutniki, wyprawki szkolne oraz sprzęt sportowy.

Istotnym elementem wyjazdów były także spotkania indywidualne w domach Polaków, często ubogich i samotnych oraz rozmowy z osobami szczególnie zasłużonymi dla pielęgnowania polskości. Wielu spotkaniom towarzyszyły okolicznościowe występy dzieci, młodzieży, ale także osób starszych zaangażowanych w pielęgnowanie polskiej kultury i tradycji w danej miejscowości.

W latach 2020–2021 z uwagi na pandemię COVID-19 kolejne edycje Akcji Pomoc Polakom na Wschodzie przybrały inny charakter.

W maju 2020 r. w ramach V edycji Akcji Pomoc Polakom na Wschodzie Kancelaria Prezydenta RP przekazała dary do hospicjum bł. ks. Michała Sopoćki w Wilnie. Były to głównie środki ochrony dla personelu i pacjentów: 1000 szt. maseczek ochronnych, 100 szt. przyłbic oraz 800 szt. ochraniaczy na buty, a także środki czystości i środki odkażające.

Fot. Grzegorz Jakubowski/KPRP

W Turku – ciepłownia geotermalna

W Turku (woj. wielkopolskie) podpisano umowę na budowę ciepłowni. Obiekt wraz z wywierceniem nowego otworu chłonnego GT-2 ma kosztować ponad 90 mln zł, w tym dofinansowanie NFOŚiGW obejmie ponad 73 mln zł. Pozyskana z geotermii energia będzie zaspokajając ok. 40 proc. zapotrzebowania miasta na ciepło. Pozwoli to zredukować emisję dwutlenku węgla, a co za tym idzie, zmniejszyć koszty dla mieszkańców. Obecnie 60 proc. kosztów stanowią opłaty emisyjne.

Fundusze europejskie dla Polski

Komisja Europejska zakończyła pisemną procedurę zatwierdzającą ostatecznie wypłatę dla Polski pierwszej transzy pieniędzy z Krajowego Planu Odbudowy. W połowie kwietnia powinny wpłynąć 27 mld zł, które mają być zainwestowane w rozwój całego kraju. W ramach KPO Polska ma otrzymać w sumie 59,8 mld euro (268 mld zł), w tym 25,27 mld euro (113,28 mld zł) w postaci dotacji i 34,54 mld euro (154,81 mld zł) w formie preferencyjnych pożyczek.

EKUZ w aplikacji mojejKP

Europejska Karta Ubezpieczenia Zdrowotnego będzie łatwiej dostępna. Polacy planujący zagraniczne podróże mogą wnioskować o nią także w aplikacji mojejKP. Taką drogą uzyskać można również elektroniczny certyfikat zastępujący fizyczną kartę ECUZ. Poprzez aplikację mojejKP można także wystąpić o elektroniczny certyfikat zastępujący ECUZ. Jest to bardzo przydatne, gdy nagle musimy skorzystać z pomocy medycznej za granicą, a nie mamy przy sobie karty ECUZ lub zapomnieliśmy jej wyrobić przed wyjazdem.

Najlepszy wynik czytelnictwa

Aż o 9 punktów procentowych wzrosło czytelnictwo książek w porównaniu z ostatnimi latami. To jednocześnie najwyższy poziom od 10 lat. 43% Polaków przeczytało w 2023 roku co najmniej jedną książkę. Wzrosło także zainteresowanie bibliotekami, szczególnie u młodych mężczyzn w wieku 25–39 lat. Stopniowo zmienia się też sposób pozyskiwania informacji o książkach. Coraz większą rolę odgrywa Internet, a szczególnie serwisy społecznościowe.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1256

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 17 kwietnia 2024 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinktinės 50, p. 501

Suflera, zespół rockowy	▼	rzut różny	zamiast gotówki	▼	pospolity ... chleba	karność, dyscyplina	▼	diabeł morski	▼
▼		▼	▼		siedziba władz miejskich	▼	wieża obronna	▼	
▶					śledź lub dorsz	14			
przetarg, licytacja					rewolwer bębnowy				
porcja leku		2			grzanka naukowiec, uczonek			13	
do pisania na tablicy					z piornami				5
▶									8
bohaterka powieści "Chłopi"			wciąż płynie	▶				Floriańska w Krakowie	
język Homera			silny deszcz	3					bieda
odłamki rozkruszonego muru					z uchem do noszenia wody				15
▶									12
niezwykłość		zwyczajstwo bez walki			nauka nie poszła w ...			dziura w ziemi	
▶									koniec, kres
									16
szatan w filizance					skóra na kurtki sztuczka, chwyt				11
▶									10
									4
zbędny ciężar					skrzynia			wyścig samochodów	
w kalendaryzu									do podawania dań
anegdota, żart									
niski stół								druk wklesły talon	17
▶									18
					wróżba z ręki				
ojciec żony									
zwarty splot traw					klatka na drób				
▶									
									9
									1
									19

Litery z ponumerowanych pól utworzą tytuł powieści K. Koźmiewskiego.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

Rozwiązanie krzyżówki nr 1255. Ruiny zamku w Bałakławie.

Nagrodę wylosowała Jadwiga Kupcewicz z Pakalniszek.

Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvés pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

PODRÓŻE MAŁE I DUŻE

Zasmakuj w Dzukii!

W południowo-wschodniej części Litwy, między lasami i mokradłami, piaszczystymi wzgórzami i ukrytymi jeziorami, znajduje się Dzukia (lit. Dzukija). Tutejsi mieszkańcy szczytują się bogatymi tradycjami śpiewaczymi, wielką troską o środowisko i wszystkie żywe istoty oraz wyjątkowymi... umiejętnościami zbieractwa. Wizyta w dzukijskiej wiosce to okazja, by cofnąć się w czasie o sto lat, poczuć moc lasu i zanurzyć się w spokojnym, powolnym życiu natury. Stynna za sprawą pięknych ludowych pieśni i autentycznych wiosek Dzukija to przede wszystkim kraina leśnych darów. Na Litwie popularne jest powiedzenie: „Gdyby nie grzyby i jagody, to dziewczęta z Dzukii byłyby nagie”. Oczywiście, zbieractwo nie pełni już tak istotnej roli jak dawniej, ale wciąż odgrywa znaczną rolę w życiu mieszkańców regionu. A przyroda Dzukii ma wiele do zaoferowania: gęste lasy pełne pysznych grzybów, słoneczne polany pełne soczystych jagód i jeziora obfite w ryby. Nawet jeśli nie chcesz spróbować swoich sił w zbieractwie (legalnym i bezpłatnym dla wszystkich!), istnieje wiele możliwości spróbowania regionalnych i naturalnych przysmaków. Dzukijscy są mistrzami w przygotowywaniu dań z grzybów – gotują z nich zupy i sosy, używają ich jako farszu do wypieków i pierogów, robią z nich przetwory na zimę, suszą, marynują i kiszą. W Dzukii warto spróbować bandy – tradycyjnych placków z ziemniaków lub mąki gryczanej, pieczonych na suszonym liściu kapusty. Poszukaj miejsca, w którym podaje się je prosto z pieca opalanego drewnem. Jeśli ci zasmakuje, to poproś o kawałek babki gryczanej – słodkiego ciasta z dodatkiem miodu, które idealnie pasuje do filiżanki herbaty jagodowej.

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

O przesileniu wiosennym

Gdybyśmy nie mieli zimy, wiosna nie byłaby tak przyjemna: gdybyśmy czasami nie zasmakowali przeciwności, pomyślność nie byłaby tak mile widziana – Anne Bradstreet.

Czyli o... przesileniu wiosennym. Wahania nastroju, zniechęcenie i spadek odporności – paradoksalnie, tak właśnie może wyglądać wiosna. Przyczyn złego samopoczucia jest sporo: deficyt witamin w organizmie, przestawienie na czas letni czy zmiany hormonalne w mózgu. Sprawdź, czym właściwie jest wiosenne przesilenie i co na zmęczenie wiosenne może naprawdę pomóc.

Przesilenie wiosenne, czy mówiąc bardziej fachowo – zespół zmęczenia wiosennego – to dolegliwość, która w naszej szerokości geograficznej jest dość powszechna, bo dotyka 50 – 60 proc. mieszkańców Europy. Mimo, że trwa zwykle jedynie 2 – 3 tygodnie, to czas ten może być bardzo męczący dla naszego organizmu. Kiedy wydłuża się dzień, w naszym mózgu dochodzi do poważnych zmian hormonalnych. Efektem tego jest przede wszystkim osłabienie organizmu. A wtedy już tylko krok od przeziębienia czy infekcji. Jak sobie z tym radzić?

1. Rusz się!

Nawet 15 minut szybkiego spaceru dziennie może poprawić kondycję i pomóc swojemu organizmowi łatwiej znosić przemiany metaboliczne i hormonalne, jakie niesie ze sobą wiosna.

2. Dbaj o to, co znajduje się na twoim talerzu!

A szczególnie o produkty bogate w witaminy z grupy B, witaminę C, magnez i żelazo. Zawierają je zielone warzywa, owoce, kiełki, kasze, płatki owsiane oraz orzechy.

3. Wypijaj się!

Sen jest kluczowy dla regeneracji całego organizmu. Dorosły człowiek powinien przesypiać od 7 do 8 godzin dziennie. Jeśli więc kiepsko się czujesz, nie pracuj po nocach – kiedy siedzisz długo przy zapalonym świetle, jeszcze bardziej wydłużasz i tak długi już dzień. Zbyt długi sen także może być dla nas niekorzystny.

Z PÓŁKI FILMOWEJ

„Kwiecień plecień bo przeplata...” – skądś to znamy. Kiedy więc pogoda nas nie rozpieszca, warto zadbać o siebie i pozwolić sobie na chwilę relaksu. Propozycji książek było już tu tak wiele, że można było zapełnić sobie sporą biblioteczkę! Pora więc sprawdzić co nowego, tym razem, w świecie kina! Głośna ostatnio premiera na Litwie – „Chłopi” jest już wszystkim znana. Animacja adaptacji nagrodzonej Noblem powieści Reymonta bije rekordy oglądalności. Zdobyła wiele nagród, w tym również na festiwalu „Kino Pavašaris”. Oto kilka ciekawostek, które być może umknęły wam dotychczas:

- Inspiracją dla twórców filmu było malarstwo okresu Młodej Polski. Na ekran przeniesiono interpretacje dzieł Józefa Chełmońskiego, Ferdynanda Ruszczyca, Leona Wyczółkowskiego, Juliana Fałata czy Alfreda Wierusz-Kowalskiego.
- Wszystkie nakręcone sceny przemalowano tak aby wyglądały jak płótna. Na film składa się około 80.000 obrazów, a do pracy użyto 1350 litrów rozcieńczonych farb.
- Animacja malarska powstawała partiami. Najpierw nakręcono film z udziałem aktorów, potem każdy kadr z tego materiału namalowano i zmontowano na nowo.

Film wciąż można oglądać w kinach, takich jak Apollo, Forum Cinemas czy Pasaka. Warto się wybrać! A jeśli nie chcecie ruszać się z domu, film można wykupić na stronie www.premiery.pl.canalplus.com

ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

Perlisty śmiech

Perlisty to przymiotnik, który możemy zastosować w dwojaki sposób. Perlistym możemy określić coś, co występuje pod postacią wielu kropelek. Perlistym możemy także nazwać coś, co składa się z krótkich dźwięków, które następują po sobie. Gdy podczas upału lub po ćwiczeniach, takich jak na przykład bieganie, na naszym czole pojawia się pot, którego kropelki są duże, możemy nazwać go perlistym. Jeśli zaś zdarzy się Wam płakać z jakiegoś powodu, to ży na policzkach również możemy opisać przymiotnikiem perlisty. Perlistym można określić głos czy śmiech – przywołuje porównanie ze śpiewem ptaków.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

Poezja, śpiew, gry i modlitwy

Dokończenie ze s. 1 nia do harmonii". Ponadto przeczytała własne poetyckie rozważania stacji Drogi Krzyżowej w Kalwarii Wileńskiej „Idąc Twym śladem”. Najmłodsza uczestniczka święta Marika Koržovaitė popisywała się recytacją wierszy Jana Pawła II i ks. Jana Twardowskiego. Paulina Mielko też sięgnęła do poezji, czytając wiersz niedawno zmarłego poety Ernesta Brylla. Niejednokrotnie uczestniczący w imprezach Katolickiego Stowarzyszenia Jarosław Królikowski niejako muzycznie uzupełniał poezję Aleksandra Śnieżki śpiewając przy akompaniamencie gitary jego wiersze „Za Tobą pójde” i „Ave Maryja”. Zabrzmiły też piosenki nawiązujące do święta

Zmartwychwstania Pańskiego i Święta Miłosierdzia Bożego pod przewodnictwem katechety Romualda Tuczrowskiego. Gabriela Rusakiewicz i Emilia Karpowicz z Gimnazjum im. Jana Pawła II śpiewały o wielkości Boga, o chlebie i winie i o bratnich duszach.

S. Irma ze Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Bożego wraz z Romualdem Tuczrowskim przy pomocy paru uczestników imprezy zaprezentowali scenkę o Miłosierdziu Bożym. Jezus Miłosierny przychodzi do każdego człowieka, puka do jego serca. Nawet jeśli serce człowieka jest zabrudzone, to gdy człowiek otworzy swe serce na Jezusa, to Jezus w swym Miłosierdziu wybieli

je z największego brudu, czyli z największych grzechów.

Wykorzystując środki audio-wizualne s. Irma opowiedziała o obrazie „Jezu, ufam Tobie” namalowanego według wskazówek siostry Faustyny Kowalskiej przez artystę-malarza Eugeniusza Kazimirowskiego w 1934 r. w Wilnie. Jak mówiła s. Irma, spojrzenie Jezusa z obrazu jest jak spojrzenie z Krzyża, a ono było pełne miłości. Z otwartego serca Jezusa wypłynęła krew i woda, przedstawione na obrazie przez promienie czerwony i biały. Symbolizują one sakramenty Kościoła: biały – chrzest, czerwony – spowiedź i komunię św. Napis u dołu „Jezu, ufam Tobie”, mówi

nam że Jezus potrzebuje naszego zaufania Jemu. Ciemne tło na obrazie świadczy, że bez Jezusa jest tylko ciemność, która jest symbolem grzechów ludzkich. Obraz jest jak ikona, ma do nas przemawiać...

Świętu towarzyszyła wystawa rysunków dzieci z wileńskiej szkoły-przedszkola „Wilia” oraz laureatów konkursu Szkoły Sztuk Pięknych w Pogirach „Duchowość Wielkanocy” (lit. „Velykų dvasia”). Jak powiedziała oceniając wystawę Renata Utowka, plastyczka z Gimnazjum im. F. Rusczyca w Rudominie i Szkoły Sztuk Pięknych w Pogirach, wszystkie prace są na dobrym poziomie.

Były też różne gry. Jedną z nich polegała na tym, kto prędzej trzyma-

jąc w rękę łyżkę z jajkiem, dobiegnie do niego, okręcając się wokół i wróci do miejsca startu.

O Godzinie Miłosierdzia – 15.00 – wszyscy zebrani pod przewodnictwem Łukasza Korżowa odmówili Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Ks. Rimas Vinčaitis z kościoła Niepokalanego Poczęcia NMP w Wilnie przeczytał akt zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu, który ogłosił papież Jan Paweł II 17 sierpnia 2002 r. w Łagiewnikach podczas ostatniej swej pielgrzymki do Polski. Nie zabrakło też agapy – wspólnego posiłku, podczas którego zgromadzeni mogli podzielić się swymi radościami i troskami.

Jan Lewicki

Bicie serca społeczności

Dokończenie ze s. 1 kilkudziesięciu osób z wileńskiego getta sama stała się męczennicą obozu koncentracyjnego w Dachau.

Dokładna liczba Żydów uratowanych przez Onę Šimaitė nie jest znana. W 1963 r. argentyńska gazeta litewska napisała, że uratowała około 100 osób. Za pomoc Żydom niejednokrotnie znalazła się na celowniku gestapo, trzykrotnie była aresztowana, ale dzięki pomocy pracowników Uniwersytetu Wileńskiego została zwolniona.

Šimaitė nigdy nie lubiła opowiadać o swoich wyczynach, ale naród żydowski nigdy jej nie zapomni. W Jerozolimie przy alei Yad Vashem rośnie drzewo zasadzone na jej cześć. W 2002 r. Ona Šimaitė została odznaczona Krzyżem Ratowania Ginących (pośmiertnie), a w 2004 r. ku czci jej pamięci na dziedzińcu WU Simona Daukantasa odsłonięto tablicę pamiątkową ogłaszającą, że w latach 1940-1944 pracowała w bibliotece WU. Sześć lat temu w Wilnie, niedaleko miejsca jej zamieszkania przy ulicy Savičiaus, skromna ulica Kūdrų została przemianowana na ulicę Onos Šimaitės.

„Litewscy Żydzi nigdy nie zapomną swoich dobroczyńców, ponieważ są oni luminarzami i bohaterami narodu litewskiego” – cytuje się wypowiedź Fainy Kukliansky,

przewodniczącej litewskiej gminy żydowskiej.

Prelegent wspominał, że prawdopodobnie nie da się ustalić dokładnej liczby ratowników żydowskich. Ze względu na ryzykowność swojej

i nie szukając zysku. Procentowo Litwa zajmuje drugie miejsce na świecie pod względem liczby Sprawiedliwych wśród Narodów Świata i może poszczycić się 924 żydowskimi wybawicielami. Tytuł Sprawiedliwego

Przybyli też goście z trockiego rejonu: prezes koła ZPL w Świętnikach Wincenty Rudis oraz bibliotekarka oddziału Biblioteki Publicznej Samorządu Rejonu Trockiego w Świętnikach Krystyna Razvadauskienė,

ruszyły serca każdego uczestnika wydarzenia, wywołały nie tylko głębokie emocje, ale także spotkały się z gromkimi brawami, będącymi wyrazem wdzięczności i szacunku społeczności dla artystów. Ich muzyka stała się pomostem pomiędzy przeszłością a teraźniejszością, pozwalając nam po raz kolejny przypomnieć sobie znaczenie i wagę czynów człowieczeństwa.

Po inspirującej części oficjalnej nastąpił poczęstunek, podczas którego uczestnicy mieli okazję podzielić się osobistymi historiami i wyrazić swoje przemyślenia na temat usłyszanego. To spotkanie w bibliotece we wsi Małe Ligojnie stało się nie tylko miejscem pamięci, ale także miejscem wspólnoty, spotkania pokoleń, podkreślającym, że czyny człowieczeństwa i odwagi są wieczne, warte pamięci i utrwalenia.

Pamięć historyczna jest żywa i ważna nie tylko po to, aby zachować świadectwa przeszłości, ale także po to, aby zachęcić obecne pokolenia do prawidłowego postępowania, odwagi i humanitarności. Jest to przypomnienie dla nas wszystkich, że każdy może być światłem w trudnych momentach historii, a nasze działania mogą zainspirować przyszłe pokolenia do poszukiwania sprawiedliwości i życzliwości.

Edward Mackiewicz

działalności często ukrywali się nawet przed najbliższymi, a po wojnie unikali rozmów na temat ratowania Żydów. W czasie okupacji niemieckiej ratownikami Żydów byli zwykli ludzie, często niepozorni. Część ratujących litewskich Żydów została uhonorowana przez Yad Vashem tytułem Sprawiedliwych wśród Narodów Świata, przyznawanym tym, którzy w czasie zagłady pomagali i ratowali Żydów, nie będąc Żydami

wśród Narodów Świata jest najwyższym odznaczeniem, jakie Państwo Izrael może przyznać ludziom za ich zasługi dla humanizmu. Imię to otrzymało prawie 28 tysięcy osób z 51 krajów świata.

Spośród około 208 000 Żydów, którzy mieszkali na Litwie podczas drugiej wojny światowej, około 195 000 zostało straconych.

Na imprezę do biblioteki zebrała się społeczność okolicznych wsi.

która również przyczyniła się do zorganizowania wydarzenia. Prelegent wierzy, że dalsza współpraca z biblioteką sąsiedniego rejonu zaowocuje w przyszłości dalszą współpracą.

Zwieńczeniem uroczystości był występ muzyczny, który zaprezentowali utalentowani performerzy Anastasija Žuromskaitė i Jevgenijus Kuzminas ze stowarzyszenia „Iron Rock Fist”. Wykonane przez nich utwory, które niewątpliwie po-

Wystawa wielkanocnych pisanek w Rudominie

Pisanka – to symbol Wielkanocy i odradzającego się życia. Od najmłodszych lat pielęgnujemy nasze tradycje i obyczaje wielkanocne. Bardzo pięknie jest, gdy na stole jest śliczna dekoracja wielkanocna.

W Gimnazjum im. Ferdynanda Rusczyca w Rudaminie odbyła się rejonowa wystawa pod tytułem: „Wielkanocna pisanka”. Udział wzięło wielu uczestników z różnych szkół rejonu wileńskiego:

Gimnazjum im. S. Moniuszki w Kowalczukach

Gimnazjum w Mickunach

Gimnazjum im. Ks. Józefa Obrembskiego w Mejszagole

Szkoła podstawowa im. Św. Faustyny Kowalskiej w Rzeszy
Szkoła Podstawowa w Kiwiskach

Szkoła Podstawowa w Szumsku
Gimnazjum w Pogirach
Gimnazjum im. Ferdynanda Rusczyca w Rudaminie

Celem wystawy jest kultywowanie tradycji i zwyczajów wielkanocnych, ukazywanie ich znaczenia poprzez ekspresję artystyczną i twórczą.

Prace były wykonane za pomocą różnych technik: wydumuszki, jajko z kolorowej tektury itp., ozdobione akwarelą, gwaszem, kredkami, tuszem, pastelami, ołówkiem itp.

Zorganizowano tę wystawę z inicjatywy nauczycielki - metodyka klas początkowych Krystyny Wojsiat, starszej nauczycielki klas początkowych Bożeny Trusilewicz oraz licznego grona klas początkowych Gimnazjum im. Ferdynanda Rusczyca w Rudaminie.

Uczestnicy wystawy otrzymają dyplomy, nauczyciele - podziękowania za udział w wystawie „Wielkanocna pisanka”.

Serdecznie dziękujemy za cudowne prace oraz życzymy dalszych sukcesów artystycznych.

Helena Waskań,
st. nauczycielka
klas początkowych

Promowanie piękna i bogactwa języka ojczystego

Święto poezji w Jałównie

„Poezja kształtuje i budzi
Ks. Jan Twardowski

W Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałównie odbył się konkurs recytatorski „Święto poezji” dla uczniów grup przygotowawczych oraz klas 1-4 szkół rejonu wileńskiego. Celem konkursu było promowanie piękna i bogactwa języka ojczystego, uwrażliwienie na piękno poezji oraz doskonalenie umiejętności recytatorskich.

Do konkursu przystąpiło 39 uczniów z grup przygotowawczych oraz klas 1-4 z polskim i rosyjskim językiem nauczania. Po wysłuchaniu wszystkich młodych artystów komisja wyłoniła zwycięzców oraz przyznała trzy miejsca w każdej grupie wiekowej. W swojej ocenie jury zwracało uwagę na dobór tekstu, poprawne i płynne deklamowanie, interpretację tekstu, kulturę słowa, ogólny wyraz artystyczny. Uczestnicy konkursu otrzymali dyplomy, statuetki oraz nagrody

ufundowane przez Samorząd Rejonu Wileńskiego.

Gratulujemy zwycięzcom i życzymy sukcesów recytatorskich. Serdecznie dziękujemy wszystkim nauczycielom i rodzicom za ich trud włożony w przygotowanie dzieci. Dziękujemy zastępcy kierownika Wydziału Oświaty Samorządu Rejonu Wileńskiego Janinie Klimaszewskiej za koordynację i wsparcie w organizacji konkursu. Wszystkim uczestnikom gratulujemy wspaniałych występów.

Grupa wczesnoszkolna

I miejsce – Dominika Wołodkiewicz, Przedszkole w Niemenczynie, nauczycielka – Tatiana Pakietur

II miejsce – Karina Kozłowska, Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie, nauczycielka – Oksana Zagurskaja

III miejsce – Dominika Sniatkowaite, Gimnazjum im. ks. Józefa Obrembskiego w Mejszagole, nauczycielka – Wioleta Griniewicz.

Klasy 1

I miejsce – Mateusz Wyszomir-

ski, Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie, nauczycielka – Alina Cesiul

II miejsce – Ewa Masłowska, Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałównie, nauczycielka – Grażyna Sankowska Biersiekierska;

III miejsce – Milana Januszkiwicz, Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie, nauczycielka – Danuta Taraszkiewicz.

Klasy 2

I miejsce – Faustyna Bortkiewicz, Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałównie, nauczycielka – Halina Michalkiewicz

II miejsce – Laura Maria Moskal,

Szkoła Podstawowa im. Mariana Zdziechowskiego w Suderwie, nauczycielka – Renata Romejko

III miejsce – Maja Misiewicz, Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie, nauczycielka – Lucja Tareilis.

Klasy 3

I miejsce – Uljana Jonyte, Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu, nauczycielka – Jolanta Markowska

II miejsce – Mateusz Fedorowicz, Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie, nauczycielka – Krystyna Lachowicz

III miejsce – Edwin Szabłowski,

Gimnazjum w Mickunach, nauczycielka – Leokadia Pozlewicz.

Klasy 4

I miejsce – Dawid Dombrowski, Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie, nauczycielka – Honorata Feklistowa

II miejsce – Damir Klochko, Gimnazjum w Awizeniach, nauczycielka – Wioleta Chwojnicka

III miejsce – Gabriela Gulbicka, Gimnazjum w Mickunach, nauczycielka – Emilia Oberlan.

**Marina Wituszyńska,
Grażyna Sankowska
Biersiekierska**

Tradycyjny konkurs literacki „My jesteśmy NATO”

Podziękowanie za udział

Ostatnie badania wykazały, że najszczęśliwsi młodzi ludzie mieszkają na Litwie! Niemało spośród nich, a mianowicie 150 uczestników wraz z opiekunami, 27 marca zebrało się w Pałacu Władców w Wilnie, gdzie odbyło się wręczenie nagród uczestnikom i laureatom konkursu „My jesteśmy NATO”.

W tym roku obchodzimy 20. rocznicę członkostwa Litwy w NATO oraz 75. rocznicę uformowania tej organizacji. Z tej okazji Departament Mobilizacji i Oporu Obywatelskiego oraz redakcja „Kuriera Wileńskiego” zorganizowały tradycyjny już konkurs literacki. Uczestnicy mieli za zadanie wybrać jeden z podanych tematów i napisać esej o objętości 3-6 tys. znaków pisanych (około

trzech stron kartek A4) w oryginalnym języku litewskim, polskim, angielskim, niemieckim lub francuskim.

W tym roku uczniowie mogli wybierać takie tematy:

1. Jaki wpływ ma NATO na życie codzienne każdego obywatela Litwy po 20 latach członkostwa kraju w Sojuszu?

2. Moja odpowiedź dla obywateli sprzeciwiających się członkostwu Litwy w NATO.

3. Znaczenie partnerstw NATO poza Sojuszem (na przykład partnerstwo z krajami Indo-Pacyfiku, w ramach programu Partnerstwo dla Pokoju, analiza innego wybranego regionu).

4. Znaczenie członkostwa w NATO we wrogim sąsiedztwie: przykład państw bałtyckich.

5. NATO kończy 75 lat. Jak to

będzie wyglądać za dekadę lub kolejne 75 lat?

Daniel Maciulewicz, uczeń klasy IVG, reprezentował nasze gimnazjum – Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych – i wybrał temat o znaczeniu współpracy z NATO. Za udział w tym konkursie Daniel oraz nauczycielka języka angielskiego Inga Kondratowicz otrzymali podziękowania i upominki udzielone przez partnerów konkursu, na który nadesłano łącznie ponad 150 prac, w tym 46 w języku angielskim.

Wszyscy uczestnicy i zwycięzcy konkursu oraz nauczyciele, którzy je przygotowali, zostali uhonorowani dyplomami i nagrodami. Po uroczystej gali finałowej wszyscy byli zaproszeni na poczęstunek. Później uczestnicy mieli możliwość zwiedzić Pałac Władców.

Organizatorem konkursu był Departament Mobilizacji i Oporu Obywatelskiego MSW, dziennik „Kurier Wileński”. Partnerzy konkursu: Ambasada Stanów Zjednoczonych Ameryki w Wilnie, Ambasada RP w Wilnie, Ambasada Republiki Federalnej Niemiec w Wilnie, Ambasada Francji w Wilnie, Instytut Francuski na Litwie, British Council, Ambasada

Stanów Zjednoczonych Królestwa w Wilnie, Ambasada Kanady w Wilnie, Jednostka Integracji Sił NATO na Litwie.

Dziękujemy Danielowi za udział w konkursie i życzymy dalszych sukcesów!

**Inga Kondratowicz,
nauczycielka języka
angielskiego**

Uczniowie z Landwarowa zastanawiali się, jak pomóc naszej planecie

Niezwykłe zadanie

W naszym Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Landwarowie marzec był poświęcony obchodom Światowego Dnia Ziemi. W ciągu całego miesiąca mieliśmy różne imprezy i zajęcia. Rozpoczęliśmy od udziału w tradycyjnej olimpiadzie „Mój globus”, w której uczniowie sprawdzili swoją wiedzę z geografii, ekologii, ochrony środowiska.

Uczniowie klasy IG w czasie lekcji z geografii „Jak sprawić, by karykatura przemówiła?” wyjaśnili, co to takiego karykatura, analizowali różne karykatury oraz sami tworzyli karykatury o ochronie środowiska.

Uczniowie klasy IIG mieli lekcję

integrowaną z matematyki i biologii „Rodzaje zanieczyszczeń Ziemi i sposoby jej ochrony”. W czasie lekcji uczniowie, pracując w grupach, rozwiązywali niezwykle zadania – sprawdzali nie tylko wiedzę matematyczną, ale i analizowali informację biologiczną – musieli odnaleźć informację o zanieczyszczeniach i skutkach zanieczyszczeń Ziemi oraz sposobach jej ochrony.

Wychowankowie grup przedszkolnych 22 marca obchodzili Światowy Dzień Wody. Każdy przedszkolak odkrył tajemnice wody i jej duże znaczenie dla życia ludzi, zwierząt i roślin. W tym dniu odbyły się różne zajęcia edukacyjne oraz eksperymenty z wodą.

Uczniowie klas początkowych i IG brały udział w edukacjach „Ciekawa ekologia”, które zorganizował „Žaliasis taškas”. Klasy początkowe robiły domki, a klasa IG – zajęcia z surowców wtórnych. Uczennica klasy IVG Gabriela Zapolska wraz z panią od fizyki Janiną Rainską przeprowadziły lekcję integrowaną dla uczniów klas 5-8. Gabriela bierze udział w projekcie „Future heroes” – „Bohaterzy przyszłości”. Temat jej projektu brzmi „W harmonii z naturą”. Gabriela uświadomiła młodszym kolegom, jak ważną kwestią jest ochrona środowiska i świadomość pogłębiającego się kryzysu ekonomicznego, co można zrobić dla Ziemi, jak można dbać o

naszą planetę, kiedy obchodzimy jej dzień i jakie są skutki globalnego ocieplenia klimatu. Uczniowie rozwiązyli też quiz, składający się z 10 pytań. Uogólniając lekcję, młodzi koledzy wyciągnęli wniosek, że należy się uczyć i dużo wiedzieć o przyrodzie, jak Gabriela. Życzy-

my Gabrieli dalszych sukcesów w nauce.

Każda klasa miała możliwość wziąć udział w bitwie mózgów o Dniu Ziemi. Uczniowie wykonywali różne zadania integrowane z matematyki, fizyki, chemii i biologii.

Oczywiście, akcentowaliśmy i ważność wykorzystywania rzeczy powtórnie. Już po raz drugi odbyła się wystawa prac twórczych „Dajemy rzeczom drugie życie”. Uczniowie z różnych materiałów – plastyku, metalu, papieru – wykonali przepiękne prace twórcze, które ogląda i podziwia cała wspólnota gimnazjum.

Organizatorki zajęć: nauczycielka matematyki Alicja Wołkowa, nauczycielka fizyki Janina Rainska, nauczycielka geografii Beata Kosowska i niżej podpisana.

**Angelina Naruševičienė,
nauczycielka biologii**

Inwestycje w infrastrukturę rejonu wileńskiego: planuje się przeznaczyć 6,4 mln euro

Samorząd Rejonu Wileńskiego planuje w 2024 roku zainwestować 6 mln 440 tys. euro w rozwój infrastruktury. W piątek rada samorządu po przedstawieniu przyjęła na rozpatrzenie projekt decyzji, którego celem jest zatwierdzenie tegorocznego planu wykorzystania środków uzyskanych z wpłat na rozwój infrastruktury.

Mer Samorządu Rejonu Wileńskiego Robert Duchniewicz podkreśla, że wkład w rozwój infrastruktury jest ważnym narzędziem finansowym realizacji projektów infrastrukturalnych, które w dłuższej perspektywie wywierają istotny pozytywny wpływ na dobrobyt lokalnych mieszkańców. Zdaniem mera ten plan odzwierciedla jeden z głównych priorytetów samorządu – szybki rozwój infrastruktury rejonu wileńskiego.

„Musimy stworzyć wysokiej jakości infrastrukturę, która zapewni komfortowe warunki życia, nauki, pracy i spędzania czasu wolnego w rejonie wileńskim. Po zatwierdzeniu na Radzie powyższego planu podziału środków, Samorząd będzie mógł kontynuować porządkowanie dróg, ulic, przestrzeni publicznych, modernizować i budować nowe placówki infrastruktury oświatowej, kulturalnej i sportowej, odpowiadające

potrzebom ludności” – zaznacza R. Duchniewicz.

Największą kwotę w tym roku, tj. 2,3 miliona euro, zdecydowano przeznaczyć na remonty kapitalne dróg i ulic. W gminie Awizenie będą porządkowane ulice Riešės, Ilgoji, Lindiniškių Liepų, Galinės ir Kalno, a w gminie Zujuny ulice Upės i Česlovo Milošo.

Inwestycje skierowane też nie do jednej placówki oświatowej na terenie rejonu wileńskiego. Na dołączenie prac budowlanych przedszkola w Rzeszy przeznaczono 500 tys. euro. Planuje się, że placówka otworzy swoje podwoje już we wrześniu tego roku. Utworzy się tu 8 grup wychowania przedszkolnego, do których będzie mogło uczęszczać 125 dzieci.

Po 200 tys. euro przeznaczy się na budowę boiska sportowego Gimnazjum w Awizeniach i budowę dobudówki, a także na urządzenie

uniwersalnego boiska sportowego obok Szkoły Podstawowej w Kiwiskach w gminie szatarnickiej. Na budowę sali gimnastycznej Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych zaplanowano przeznaczyć kwotę 500 tys. euro. Na modernizację pomieszczeń dydaktycznych Szkoły Podstawowej im. Mariana Zdziechowskiego w Suderwie – 400 tys. euro.

Obecnie w gminie Niemież trwa budowa jednego z najważniejszych obiektów infrastruktury sportowej w rejonie – kompleks sportowy w Skojdziszkach oraz remonty przestrzeni publicznych. W tym roku ma zostać na nie przeznaczonych 700 tys. euro.

We wsi Pogiry (gmina Pogiry) planuje się przeznaczyć 500 tys. euro na restrukturyzację terenu rekreacyjnego i jego adaptację na potrzeby kulturalne i społeczności lokalnej. Na restrukturyzację i re-

mont obiektów Centrum Kultury w Rudominie planuje się przeznaczyć 240 tys. euro.

Kwota w wysokości ponad 6,4 mln jest finansowana ze składek na rozwój infrastruktury samorządu, wpłacanych przez budowniczych. W przypadku odnawiania lub rozwijania ich potrzeb infrastrukturalnych są one zwracane do odpowiednich gmin, w których wniesiono te wpłaty.

Wyżej wymieniony projekt uchwały rady samorządu będzie przedmiotem dyskusji w komitetach, a ostateczne głosowanie w sprawie jej zatwierdzenia nastąpi na najbliższej sesji rady.

Gminy, które zebrały najwięcej środków na infrastrukturę

W 2023 r. Samorząd Rejonu Wileńskiego zebrał łącznie 5,8 mln euro wpłat, przekraczając kwotę 5,6 mln euro, zebraną w 2022 roku. W ubiegłym roku najwięcej wpłat zebrano w gminach: Awizenie (2,2 mln euro), Zujuny (819 tys. euro), Rzesza (730 tys. euro), Niemież (640 tys. euro) i Mickuny (282 tys. euro).

Ogólna kwota 5,8 mln euro została rozdzielona pomiędzy gminy Awizenie, Zujuny, Rzesza, Niemież, Mickuny, Suderwa, Bezdany, Szatarniki, Pogiry i Rudomino proporcjonalnie do wpłat zebranych na ich terytoriach. W 2024 r. na zaplanowane prace zostaną wykorzystane także środki przyznane, ale niewykorzy-

stane w latach ubiegłych.

Ta wpłata dotyczy osób fizycznych i prawnych, projektujących i planujących budowę nowych budynków lub restrukturyzację istniejących, zwiększającą ich powierzchnię całkowitą (wewnętrzna). Zebrane wpłaty zgodnie z Ustawą o rozwoju infrastruktury komunalnej mogą być przeznaczone wyłącznie na rozwój społeczny i inżynieryjny infrastruktury komunalnej: budowę przedszkoli, szkół, projektowanie, budowę i porządkowanie dróg i ulic lokalnych oraz zagospodarowanie obiektów komunalnych.

Na terenie samorządu funkcjonuje 7 grup gmin, w których stosowane są różne stawki składki na rozwój infrastruktury samorządu od 10 do 50 euro/m², biorąc pod uwagę aktualny poziom rozwoju infrastruktury, tereny najintensywniej zurbanizowane oraz przewidywane zapotrzebowanie na środki finansowe na wyposażenie nowych obiektów w tej infrastrukturze.

Więcej informacji na temat wkładu w rozwój infrastruktury: <https://vrsa.lt/administracine-informacija/veiklos-sritys/savivaldybes-infrastructures-pletros-imoka/953>

Więcej informacji na temat stawek opłat za rozwój infrastruktury miejskiej: <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/896c03d063e911eca-9ac839120d251c4/asr>

(S-3509)

EUROPEJSCY KONSERWATYŚCI I REFORMATORZY

Członkiem zarządu Grupy EKR w Parlamencie Europejskim jest europoseł Waldemar Tomaszewski, prezes AWPL-ZChR.

Frakcja EKR w Parlamencie Europejskim opowiada się:

- ✓ za Europą Ojczyzn
- ✓ za tradycyjną rodziną
- ✓ za wartościami chrześcijańskimi
- ✓ za niższymi podatkami
- ✓ za równymi dopłatami dla rolników
- ✓ za zmniejszeniem bezrobocia wśród młodzieży

68
POSŁÓW

20
PARTII

17
KRAJÓW

EUROPEJSCY KONSERWATYŚCI I REFORMATORZY
to grupa powstała w 2009 roku, w której skład
wchodzi 68 eurodeputowanych z 17 krajów UE

* Wiązankę najpiękniejszych życzeń z okazji Jubileuszu Urodzin **Brygidzie ZAPOLSKIEJ**, prezesce koła ZPL w Rzeszy: jak najmniej w życiu trosk i zmartwień, niewyczerpanych pokładów energii, realizacji wszelkich zamiarów i planów. Niech każdy nowy dzień niesie zdrowie oraz wiele chwil do radości, a Matka Boża ma zawsze w opiece.

Zarząd Wileńskiego Rejonowego Oddziału ZPL

* „Wiek – to nie tylko suma lat, to także suma przeżyć i osiągnięć”. (K. Chyła)

Miła **Danuto VILIMIENÉ**, gratulujemy pięknego jubileuszu, na który składają się barwne i mniej barwne przeżyte lata, lata zadowolenia, osiągnięć i poświęcenia oraz wspólnych wspomnień.

Z okazji tak szczególnej daty życzymy, aby kolejne lata niosły ze sobą zdrowie, szereg marzeń i refleksji, dotyczących minionego czasu. Niech codziennie w sercu gości ciepło i wsparcie najbliższych. Niech każdy dzień pięknym kolorów się mieni, niech niebo będzie zawsze bezchmurne, słońce złote i promienne.

Członkowie Klubu Seniora Nauczyciela

* Z okazji 75. Urodzin **Jadwidze WOŁCZOK** składamy najserdeczniejsze życzenia dobrego zdrowia, długich lat życia wypełnionych miłością, pomyślnością. Życzymy wszelkich łask Bożych i Opieki Matki Bożej Ostrobramskiej.

Członkinie Kółka Żywego Różańca św. Faustyny w Kienie

Z całego serca

* „Przyjaźń jest jedynym cementem, który utrzyma świat”.

(T. Wilson-Woodrow)

Kiedy sięgamy pamięcią wstecz i we wspomnieniach przystajemy przy mostach bez troskiej młodości, przywołujemy chwile, w których widzimy młodą, uroczą, skromną, sympatyczną i życzliwą osobę, czyli naszą Danke!

Miła Danko!
Świętujesz piękny jubileusz. Serdecznie gratulujemy i życzymy: kolejnych lat pełnych słońca, które niosą ze sobą tylko dobry nastrój i pogody ducha, czerpanej z miłości do najbliższych. Niech zdrowie Ci dopisuje, niech każdy dzień kończy się radością, a dzień budzi dotykem szczęścia.

**Koleżanki Danki Pawlukiewicz
18. promocji Wileńskiej
Szkoły Pedagogicznej**

* „Trzeba żyć naprawdę, żeby oszukać pędzący czas. Pięknie żyć w zachwycie. Życie zdarza się raz”.

(Magdalena Czaplińska)

Z okazji pięknego jubileuszu 60. Urodzin **Janowi MARKOWICZOWI** składamy z serca płynące życzenia: dobrego zdrowia, ciepła rodzinnego, słońca na co dzień, wielu powodów do radości, ciągłego uśmiechu na twarzy, jak również tego, abyś potrafił cieszyć się życiem w każdym momencie oraz obfitych łask Bożych na długie lata.

Koło ZPL w Orzełównie

* Z okazji Dnia Urodzin **Iwone KISŁOWSKIEJ** składamy najserdeczniejsze życzenia i posyłamy wiązanek białoczerwonych róż. Życzymy dużo zdrowia, szczęśliwych dni i godzin oraz powodzenia na co dzień, a Anioł Stróż Nieba da Ci wszystko co potrzeba.

**Rektor Ryszard Kuźmo,
kabarecik „Seniorytki” i słuchacze PUTW**

* Z okazji tak pięknych urodzin życzymy, aby udało się wszystko, co sobie zaplanowałaś.

Żeby nie opuszczała Ci wytrwałość w dążeniu do celu i pogoda ducha na co dzień.

Zdrowia, szczęścia, niewyczerpanych pokładów wiary i spełnienia marzeń.

Opieki Matki Boskiej Ostrobramskiej na każdy dzień.

Gorące życzenia **LILII OLENKOWICZ**

**składa koło Żywego Różańca
w Rukojniach**

* Z okazji Dnia Urodzin **Dorocie KONDRATOWICZ** składamy najserdeczniejsze życzenia: zdrowia, radości, przyjaźni wielkich i małych, wielu przygód niebywałych.

Abyś była uśmiechnięta, abyś mimo biegu lat zawsze kochała cały świat, abyś duchem młoda była i nic sobie z problemów nie robiła. Niech kolejne lata będą pełne satysfakcji i nowych doświadczeń.

**Rektor Ryszard Kuźmo,
kabarecik „Seniorytki” i słuchacze PUTW**

Rejon wileński w dalszym ciągu rozstrzyga problem braku przedszkoli – rozbuduje 3 placówki

Rada Samorządu Rejonu Wileńskiego zatwierdziła decyzję o rozbudowie trzech placówek oświatowych na terenie rejonu: Gimnazjum im. św. Rafała Kalinowskiego, żłobka-przedszkola w Niemiezu i przedszkola w Bujwidziskach. Planuje się połączenie budynków-dobudówek z istniejącymi budynkami, tworząc w ten sposób 230 nowych miejsc wychowania przedszkolnego.

Mer rejonu wileńskiego Robert Duchniewicz zauważa, że projekt ten jest jednym z zainicjowanych działań, mających na celu zwiększenie dostępności przedszkoli na terenie rejonu.

„Gminy Niemież i Zujuny należą do najszybciej rozwijających się miejscowości rejonu wileńskiego. Do przedszkoli w nich ustawiają się długie kolejki. Problem powstał w związku z brakiem miejsc we

wspomnianych placówkach przy tworzeniu dodatkowych grup wychowania przedszkolnego. Obecnie one mogą przyjąć jedynie bardzo ograniczoną liczbę wychowanków. Po zatwierdzeniu przez Radę ww. decyzji możliwe będzie nie tylko zwiększenie zakresu świadczenia edukacji, podniesienie jakości tej usługi, ale także uporządkowanie infrastruktury publicznej” – mówi mer R. Duchniewicz.

Wstępna wartość projektu „Zwiększenie dostępności wychowania przedszkolnego na terenie Samorządu Rejonu Wileńskiego” wynosi 3,2 mln euro. Z tego fundusze UE – 1,6 mln euro, budżet państwa – 1,12 mln euro, budżet Samorządu – 0,48 mln euro.

Rada zatwierdziła także decyzję o częściowej zmianie planu ogólnego na lata 2021-2025, dotyczącego przekształcenia sieci szkół ogólnokształcących Samorządu Rejonu

Wileńskiego. Do 31 sierpnia 2024 roku zostaną przeprowadzone przekształcenia struktury wewnętrznej: typ szkoły-przedszkola „Margaspalvis aitarvėlis” (pol. „Kolorowy Łatawiec”) w Wojdatkach zostanie zmieniony ze szkoły-przedszkola na żłobek-przedszkole, a do Gimnazjum w Rukojniach rej. wileńskiego zostanie dołączone Gimnazjum im. Św. Kazimierza i Oddział Edukacji Przedszkolnej w Miednikach (stanie się oddziałem Gimnazjum w Rukojniach).

Przypominamy, że we wrześniu tego roku planowane jest otwarcie żłobka-przedszkola w Wielkiej Rzeszy. Obecnie dobiegają końca prace budowlane. Planuje się tu utworzenie 8 grup wychowania przedszkolnego, do których będzie mogło uczęszczać 125 dzieci. Ponadto, po raz pierwszy w rejonie wileńskim planowany jest wynajem przedszkoli modułowych.

(S-3510)

Smaki, które pokochała wileńska śmietanka towarzyska i lokalna bohema

11 kwietnia, godz. 17.00, Beigėlių krautuvėlė (ul. Pilymo 4, Wilno) Spotkanie poświęcone kuchni żydowskiej Fani Lewando w przedwojennym Wilnie oraz pokaz kulinarny i degustacja.

Fania Lewando przed wojną prowadziła w Wilnie popularną restaurację serwującą wybrednym gościom wegetariańskie specjały kuchni Żydów aszkenazyjskich. Łączyła nieoczywiste smaki, gotowała zdrowo, mając świadomość, że tylko bezmięсна dieta i odpowiednia dawka witamin mogą zapewnić dobre samopoczucie. Jej kulinarny kunszt był szeroko ceniony, nic więc dziwnego, że zaproponowano jej, by wypłynęła w ekskluzywny rejs jako szefowa kuchni serwującej koszerne potrawy na statku „Batory” płynącego przed II wojną światową z polskiej Gdyni do Nowego Jorku.

Chociaż wywodziła się ze skromnego domu, kulinarny talent przyniósł jej sławę wykraczającą daleko poza Wilno. Tuż przed wybuchem drugiej wojny światowej zdażyła wydać książkę, w której zgromadziła proste, lecz wyśmienite przepisy.

Udział wezmą Magdalena Maślak i Alessia Di Donato (Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN, Warszawa)

Magdalena Maślak – kulturoznawczyni, kuratorka, tworzy i realizuje projekty związane z żydowską kulturą kulinarną. Bada historię jedzenia, jego migracje, zmieniające się tradycje i ich odzwierciedlenie w praktykach codziennych a także związki kuchni żydowskiej z kuchniami lokalnymi. Kuratorka wystawy „Od kuchni. Żydowska kultura kulinarna” oraz jej wersji online www.whatscooking.art.

OLIN i działa na rzecz równości i inkluzywności.

Alessia Di Donato – rzymianka z urodzenia, od 10 lat mieszka i pracuje w Polsce. Szefowa kuchni specjalizująca się w pieczywie i cukiernictwie. Ekspertka i popularyzatorka kuchni żydowskiej, podróżuje po całym świecie w poszukiwaniu żydowskich smaków, odtwarza zapomniane receptury i proponuje nowe wersje znanych potraw. Jest absolwentką prestiżowych szkół kulinarnych: Le Cordon Bleu, Accademia Italiana Del Pane oraz Paidei profesjonalnej szkoły cukiernictwa w Mediolanie, w której zdobyła dyplom pod kierunkiem światowego mistrza cukiernictwa Massimo Pica.

Wstęp za zaproszeniami.

Organizatorzy: Instytut Polski w Wilnie, Wspólnota Żydów Litewskich, Beigėlių krautuvėlė

✚ **Podzielamy ból i składamy wyrazy szczerego współczucia Teresie BLAŽEVIČIENĖ-WOJNICKIEJ z powodu odejścia do wieczności ukochanego Ojca. Ból i żal po stracie tak bliskiej osoby niech załagodzi prawda, że nie umiera ten, kto pozostaje w pamięci i sercu.**

Członkowie „Kapeli Świętojańskiej”

Polak wywalczył Trofeum Księżniczki

Paweł Tarnowski wygrał rozegrane po raz 53. żeglarskie zawody Pucharu Świata o Trofeum Księżniczki Zofii w klasie iQFoil. Trzecie miejsce na Majorce, także w olimpijskiej klasie 49er, zajęli skiffiści Łukasz Przybytek i Jacek Piasecki.

Triumf Marcina

Marcin Budziński z ekipy Mazowsze Serce Polski triumfował w kolarskim wyścigu Tour of Mersin w Turcji.

Zwycięstwo Majchrzaka

Rozstawiony z numerem piątym Kamil Majchrzak wygrał turniej tenisowy rangi ITF M25 w egipskim Szarm el-Szejk. W finale Polak w dwóch setach pokonał Egipcjanina Karima-Mohameda Maamouna 6:3, 6:2.

Sensacyjne zwycięstwo Etiopczyka

Etiopczyk Mulugeta Uma niespodziewanie wygrał maraton w Paryżu, uzyskując czas 2:05.33. Uma, który przebiegł czwarty maraton w życiu, pokonał głównego kandydata do zwycięstwa Kenijczyka Titusa Kipruto.

Juniorki na podium

Weronika Antoszczyk i Klaudia Szczęśniak zdobyły w portugalskim Guimaraes brązowy medal mistrzostw Europy junierek w skokach na trampolinie. Polki zgromadziły 44,350 pkt, a przed nimi znalazły się Gruzinki – 46,300 oraz Azerki – 44,410.

Przebiegł Afrykę

Brytyjczyk Russ Cook został pierwszym biegaczem, który pokonał Afrykę z południa na północ. Trasa mierzyła ponad 16 000 km. 27-latek zebrał blisko 700 tys. euro na cele charytatywne.

Powtórka Holendra

Holender Mathieu van der Poel z Alpecin-Deceuninck wygrał po prawie 60-kilometrowej akcji kolarski wyścig Paryż-Roubaix, uważany za najtrudniejszy z klasyków. Powtórzył swój sukces sprzed roku.

Znowu Verstappen

Broniący tytułu mistrza świata Formuły 1 Holender Max Verstappen z zespołu Red Bull wygrał w niedzielę wyścig Formuły 1 o Grand Prix Japonii, czwartą rundę cyklu w sezonie 2024. To jego 57. triumf w F1.

Triumf Huberta Hurkacza w Portugalii

Ósmy tytuł Polaka

Hubert Hurkacz wygrał turniej ATP na kortach ziemnych w portugalskim Estoril. Rozstawiony z numerem drugim polski tenisista w niedzielnym finale pokonał Hiszpana Pedro Martineza 6:3, 6:4.

27-letni wrocławianin po raz dziesiąty zagrał w finale zawodów ATP, ale po raz pierwszy na kortach ziemnych. To jego ósmy tytuł. Z 77. w światowym rankingu Martinezem, który jest jego rówieśnikiem, zmierzył się po raz czwarty i odniósł czwarte zwycięstwo.

Martinez wielką niespodziankę sprawił w półfinale, gdy po ponad trzygodzinnym boju wyeliminował najwyżej rozstawionego Norwega Caspera Ruuda. W starciu z Hurkaczem nie miał jednak wiele do powiedzenia. Spotkanie trwało godzinę i 26 minut. W obu setach podopieczny trenera Craiga Boyntona po razie przełamywał Hiszpana, ale prawdziwą siłę pokazywał serwując. Hurkacz postąpił aż 15 asów i nie musiał bronić nawet jednego break pointa. W gemach serwisowych Polaka Martinez zdołał łącznie wygrać tylko 11 piłek.

– Jestem naprawdę zadowolony z mojego występu. To mój pierwszy tytuł na „mączce” i bardzo się cieszę, że wreszcie udało mi się go wywalczyć.

Hurkacz po raz pierwszy zwyciężył na „mączce”, wszystkie poprzednie tytuły zdobył na kortach twardych

Gratuluję mojemu rywalowi. Znany się od czasów juniorskich i cieszę się, że przyszło nam zagrać w finale – powiedział Hurkacz odbierając trofeum.

W pierwszej rundzie miał wolny los, w drugiej pokonał mającego polskie korzenie Brytyjczyka Jana Chońskiego 7:6 (7-5), 6:4, w ćwierćfinale Hiszpana Pablo Llamasa Ruiza 7:6 (7-4), 6:4, a w półfinale Chilijczyka Cristiana Garina 6:3, 3:6, 6:3.

Świetny wynik dyskobola Mykolasa Alekny

Rekord na początek

Już w pierwszym występie w tym sezonie wysmienią formę sportową zademonstrował dyskobol Mykolasa Alekna. 21-letni sportowiec podczas lekkoatletycznych zawodów „Brutus Hamilton Invitational”, które odbywały się w USA uzyskał świetny wynik 71,39 m, co jest najlepszym tegorocznym rezultatem w tej dyscyplinie sportu.

Imponujący wynik jaki uzyskał Alekna jest nowym rekordem Litwy U-23, a do rekordu Litwy wśród dorosłych, który należy do jego sławnego ojca – Virgilijusa Alekny – zabrakło mu 2,49 m. Do rekordu świata – 2,69 m. Dotychczas osobisty rekord wynosił 71 m i został uzyskany przed rokiem. Litewski dyskobol bardzo odpowiedzialnie szykuje się do swego debiutu na Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu, które odbędą się w okresie od 26 lipca do 11 sierpnia. Na początku czerwca Mykolasa sprawdzi swą formę podczas lekkoatletycznych mistrzostw Europy, które odbędą się w Rzymie.

Z. Ż.

Alekna-junior wysmienicie rozpoczął sezon, co stawia go w gronie pretendentów do olimpijskiego medalu w rzucie dyskiem

Awans polskich piłkarek ręcznych

Polskie piłkarki ręczne pokonały w Zielonej Górze Kosowo 28:17 (15:9) w swoim ostatnim meczu eliminacji mistrzostw Europy. Biało-czerwone awansowały z drugiego miejsca w grupie 8 do finałów, które pod koniec roku zorganizują Węgry, Austria i Szwajcaria.

Rywalizację w grupie 8 wygrała Dania, która zdobyła komplet punktów. Biało-czerwone awansowały z drugiego miejsca. Zespół Arne Senstada wygrał dwukrotnie z Kosowem i dwa razy przegrał z Danią. Oba zespoły spotkały się po raz drugi w ciągu czterech dni. W ubiegły czwartek Polki zwyciężyły w Prisztinie 34:27. Do rewanżowego spotkania drużyny przystąpiły w tych samych składach. Biało-czerwone szósty raz z rzędu wystąpią w mistrzostwach Europy. Losowanie finałowych grup zaplanowano na 18 kwietnia w Wiedniu.

Polki były zdecydowanymi faworytkami w pojedynkach z Albankami i udowodniły to na parkiecie

Piłkarska Liga Mistrzów

Wyjątkowy spektakl

Real Madryt zremisował u siebie z broniącym trofeum Manchesterem City 3:3, zaś Arsenal Londyn zremisował z Bayernem Monachium 2:2 w pierwszych ćwierćfinałach Ligi Mistrzów.

Piłkarski szlagier na Santiago Bernabeu, nazywany przez niektórych „przedwczesnym finałem”, był rywalizacją nie tylko dwóch wielkich klubów, ale również znakomitych szkoleniowców.

Carlo Ancelotti po raz 200. wystąpił jako trener w Lidze Mistrzów. Aż czterokrotnie triumfował w tych rozgrywkach. Dwukrotnie ze swoim obecnym klubem, czyli Realem (2014 i 2022), a wcześniej dwa razy z AC Milan – w 2003 i 2007 roku. Włoch jest także trenerem z największą liczbą zwycięstw w meczach LM (114).

Natomiast hiszpański szkoleniowiec Manchesteru City Josep Guardiola jest drugi pod względem liczby wygranych meczów w Lidze Mistrzów jako trener – 109 w 167 występach. Przed wtorkowym spotkaniem w Madrycie Guardiola miał kłopot. Okazało się, że z powodów zdrowotnych (zatrucie pokarmowe) nie może zagrać znakomity belgijski pomocnik Kevin de Bruyne.

W pierwszym kwadransie padły aż trzy bramki. Już w 2. minucie Portugalczyk Bernardo Silva tak sprytnie wykonał rzut wolny, że kompletnie zaskoczył ukraińskiego bramkarza Realu Andrija Łunina. „Królewscy” szybko otrząsnęli się i odpowiedzieli dwoma golami, w obu przypadkach po rykoszetach. Pierwsze z tych trafień zaliczono zresztą jako samobójcze Portugalczyka Rubena Diasa w 12. minucie, zaś chwilę potem trafił Brazylijczyk Rodrygo.

W drugiej połowie kibice znów oglądali trzy gole, tym razem wszystkie po pięknych strzałach. Dla City trafili z dystansu w 66. minucie Phil Foden i w 71. Chorwat Josko Gvardiol. Goście prowadzili więc 3:2, ale w 79. minucie wyrównał mocnym strzałem, bez przyjęcia piłki, Urugwajczyk Federico Valverde.

Ciekawie było również we wtorkowy wieczór w Londynie, gdzie Arsenal zremisował z Bayernem 2:2. Obrońca gospodarzy i reprezentacji Polski Jakub Kiwior wybiegł w podstawowym składzie, lecz został zmieniony po pierwszej połowie. Do przerwy gospodarze przegrywali 1:2. Wprawdzie szybko objęli prowadzenie po strzale Bukayo Saki (w 12. minucie), ale wkrótce potem wyrównał Serge Gnabry (18.), a w 32. minucie prowadzenie Bawarczykom dał z rzutu karnego Harry Kane. Niemiecki zespół nie zdołał jednak utrzymać prowadzenia do końca. W 76. minucie wynik na 2:2 ustalił Belg Leandro Trossard.

Hiszpańskie media i komentatorzy z podziwem oceniają mecz ćwierćfinałowy piłkarskiej Ligi Mistrzów w Madrycie, w którym miejscowy Real zremisował z Manchesterem City 3:3. Określają to spotkanie jednym z najpiękniejszych w tych rozgrywkach. Wydawany w hiszpańskiej stolicy dziennik „AS” nazwał mecz na stadionie Santiago Bernabeu „najpiękniejszym meczem świata”. „Cóż za pojedynek! (...) Wyjątkowy spektakl” – napisała stołeczna gazeta sportowa, określając rywalizację Realu z Manchesterem mianem „wspaniałej”. „To była futbolowa radość. Starcie godne najlepszych drużyn świata. Bez dyskusji” – podsumował mecz dziennik „AS”.